

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

INCHEIERE

cu privire la cererea de chemare în judecată depusă de

Domnica MANOLE

împotriva

**Consiliului Superior al Magistraturii și Serviciului de Informații și
Securitate**

privind anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, acordarea indemnizației unice de concediere, încasarea prejudiciului cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației), repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecare a cauzei

(Dosarul nr. 3d-36/24

NR. PIGD 2-24062179-01-3d-07062024)

Respectarea procedurii prealabile pentru pretenția de reparare a prejudiciului cauzat prin activitatea administrativă ilegală este o condiție obligatorie la depunerea acțiunii de contencios administrativ. Decizia autorității publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual care poate fi contestat separat în instanța de contencios administrativ. Instanța de contencios administrativ este limitată la adoptarea uneia din hotărârile reglementate expres de art. 224 din Codul administrativ, neavând prerogativa de a dispune încasarea anumitor sume cu titlu de prejudiciu. Imposibilitatea obținerii unei duble compensări pentru prejudiciul moral.

20 decembrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în ședință de judecată publică cererea de chemare în judecată depusă de Domnica Manole împotriva Consiliului Superior al Magistraturii și Serviciului de Informații și Securitate

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Malanciuc,

Diana Stănilă, *judecători*,

Cu participarea grefierilor, Marianna Boico și Brașoveanu Alexandru constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Prin [Decretul](#) Președintelui Republicii Moldova nr. 362-IV din 16 decembrie 2005, Domnica Manole a fost numită, prin transfer, în funcția de judecător la Curtea de Apel Chișinău.

2. Prin [Hotărârea](#) Consiliului Superior al Magistraturii nr. 451/21 din 4 iulie 2017, Domnica Manole, judecător al Curții de Apel Chișinău, a fost declarată incompatibilă cu funcția de judecător. S-a propus Președintelui Republicii Moldova eliberarea judecătorului Curții de Apel Chișinău, Domnica Manole, din funcția de judecător în temeiul art. 15 alin. (4), (5) din Legea nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice, art. 8 alin. (3), (3¹), art. 25 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului (f.d.26, 140-151, Vol. I).

3. La data de 5 iulie 2017, Domnica Manole și avocatul Viorica Grecu au depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, terț Serviciul de Informații și Securitate, prin care a solicitat:

- anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 450/21 din 4 iulie 2017, prin care s-a dispus a examina în ședință închisă Avizul consultativ emis de Serviciul de Informații și Securitate pe marginea verificării judecătorului Curții de Apel Chișinău, Domnica Manole;
- anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 451/21 din 4 iulie 2017, prin care s-a hotărât că Domnica Manole, judecător al Curții de Apel Chișinău s-a declarat incompatibilă cu funcția de judecător și s-a propus Președintelui Republicii Moldova pentru eliberarea din funcție a judecătorului Curții de Apel Chișinău, Domnica Manole;

- declararea ilegalității Avizelor consultative ale Serviciului de Informații și Securitate nr. 2625 m/i din 19 august 2016 și nr. 4209 m/i din 9 decembrie 2016 de verificare a judecătorului Domnica Manole ca fiind exercitate cu depășirea atribuțiilor și cu lezarea drepturilor și libertăților judecătorului Domnica Manole în calitate de persoana supusă verificării (f.d. 5-25, Vol. I).

4. Prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 289-VIII din 21 iulie 2017, Domnica Manole a fost eliberată din funcția de judecător la Curtea de Apel Chișinău în legătură cu nerespectarea prevederilor articolului 8 din Legea cu privire la statutul judecătorului și ca urmare a deciziei privind incompatibilitatea sa cu interesele funcției publice (f.d. 213, Vol. I).

5. La data de 3 august 2017, Domnica Manole și avocatul Viorica Grecu au depus cerere de concretizare a cererii de chemare în judecată, solicitând, pe lângă pretențiile formulate în cererea inițială:

- recunoașterea Serviciului de Informații și Securitate în calitate de pârât;
- încasarea de la Consiliul Superior al Magistraturii în beneficiul reclamantei, cu titlu de prejudiciu moral a sumei de 100.000 euro, a cheltuielilor de judecată în sumă de 5.000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică și a altor cheltuieli de judecată suportate până la finalizarea examinării cauzei (f.d. 1-23, Vol. II).

6. Prin [Hotărârea nr. 32 din 5 decembrie 2017](#) a Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din Legea nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice s-au declarat neconstituționale articolele 5 lit. a) și 15 alineatele (2), (4) și (5) din Legea nr. 271 din 18 decembrie 2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice, în partea ce se referă la verificarea candidaților la funcția de judecător și a judecătorilor în exercițiu (f.d. 178-191, Vol. III).

7. La data de 3 martie 2018, reclamanta Domnica Manole a depus cerere totalizată la cererea de chemare în judecată, solicitând:

- exercitarea controlului jurisdicțional în privința legalității hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 451/21 din 4 iulie 2017, în fond și în procedură;
- anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 451/21 din 4 iulie 2017 cu privire la declararea incompatibilității cu funcția de judecător și propunerea Președintelui Republicii Moldova pentru

eliberarea din funcție a judecătorului Curții de Apel Chișinău, Domnica Manole, prin aplicarea Hotărârii Curții Constituționale din 5 decembrie 2017;

- anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 450/21 din 4 iulie 2017 cu privire la examinarea în ședință închisă a Avizului consultativ emis de Serviciul de Informații și Securitate pe marginea verificării judecătorului Curții de Apel Chișinău, Domnica Manole;
- repunerea reclamantei Domnica Manole în funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău, începând cu 4 iulie 2017 și încasarea salariului funcției de judecător pentru perioada 4 iulie 2017 – 3 martie 2018, până la finalizarea cauzei în fond;
- încasarea de la Consiliul Superior al Magistraturii în beneficiul reclamantei Domnica Manole, cu titlu de prejudiciu moral, a sumei de 100.000 euro, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 27.000 lei și a altor cheltuieli suportate până la finalizarea examinării cauzei, cheltuieli pentru tratament în urma complicațiilor cardiace în sumă de 1.116 lei, cât și cheltuieli pentru fotocopii în sumă de 1.365, 50 lei (f.d.1-15, Vol. IV).

8. Prin [hotărârea din 19 noiembrie 2018](#) a Curții Supreme de Justiție, cererea de chemare în judecată depusă de Domnica Manole împotriva Consiliului Superior al Magistraturii și Serviciului de Informații și Securitate cu privire la anularea hotărârilor nr. 450/21 din 4 iulie 2017 „Cu privire la examinarea în ședință închisă sau publică a avizului consultativ pe marginea verificării unui judecător” și nr. 451/21 din 4 iulie 2017 „Cu privire la avizul consultativ pe marginea verificării unui judecător” ale Consiliului Superior al Magistraturii, restabilirea în funcția de judecător, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, repararea prejudiciului material, moral și încasarea cheltuielilor de judecată a fost respinsă. S-a exclus din punctul 2 al dispozitivului hotărârii nr. 451/21 din 4 iulie 2017 „Cu privire la avizul consultativ pe marginea verificării unui judecător” a Consiliului Superior al Magistraturii sintagma „art. 15 alin. (4), (5) din Legea nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 cu privire la verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice” (f.d. 82-83, 92-110, Vol. V).

9. La data de 1 noiembrie 2019, Domnica Manole a depus cerere de revizuire împotriva hotărârii din 19 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea actului judecătoresc contestat ce constituie obiectul cererii de revizuire și dispunerea reexaminării cauzei (f.d. 116-122, Vol. V).

10. Prin [încheierea](#) din 3 iulie 2020 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis cererea de retragere a cererii de revizuire depusă de Domnica Manole. S-a încetat procedura de revizuire în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Domnica Manole împotriva Consiliului Superior al Magistraturii și Serviciului de Informații și Securitate cu privire la anularea actelor administrative, restabilirea în funcția de judecător, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, repararea prejudiciului material, moral și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 44-50, Vol. VI).

11. La data de 27 noiembrie 2023, Domnica Manole a depus cerere de revizuire împotriva hotărârii din 19 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, în temeiul art. 449 lit. h) din Codul de procedură civilă, solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârii din 19 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, reluarea procedurii de examinare a cererii de chemare în judecată împotriva hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 451/21 din 4 iulie 2017 (f.d. 52-56, Vol. VI).

12. Prin [încheierea](#) din 5 iunie 2024 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis cererea de revizuire depusă de Domnica Manole. S-a casat hotărârea din 19 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție. S-a reținut prezenta cauză de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Domnica Manole împotriva Consiliului Superior al Magistraturii și Serviciului de Informații și Securitate cu privire la anularea actelor administrative, restabilirea în funcția de judecător, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, repararea prejudiciului material, moral și încasarea cheltuielilor de judecată, în procedura Curții Supreme de Justiție pentru examinarea acțiunii în prima instanță, conform competenței (f.d. 95-104, Vol. VI).

13. La data de 22 iulie 2024 Domnica Manole, reprezentată de avocatul Angela Popil a depus cerere de chemare în judecată concretizată, prin care a solicitat:

- anularea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 450/21 din 4 iulie 2017 privind examinarea în ședință închisă a Avizului consultativ al Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova pe marginea verificării judecătorului Curții de Apel Chișinău Domnica Manole;
- anularea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.451/21 din 4 iulie 2017 cu privire la declararea incompatibilității cu funcția de judecător și propunerea adresată Președintelui Republicii Moldova

pentru eliberarea din funcție a judecătorului Curții de Apel Chișinău, Domnica Manole;

- încasarea din contul Consiliului Superior al Magistraturii în beneficiul reclamantei Domnica Manole salariul pentru funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă 29 iulie 2017 – 15 august 2019, în mărime totală de 627.659 lei;
- încasarea din contul Consiliului Superior al Magistraturii în beneficiul reclamantei Domnica Manole a indemnizației unice de concediere în mărime de 384.250 lei.
- încasarea din contul Consiliului Superior al Magistraturii în beneficiul reclamantei Domnica Manole a prejudiciului moral în mărime de 100.000 euro.
- încasarea din contul Consiliului Superior al Magistraturii a cheltuielilor de judecare a cauzei în mărime de 27.000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și 1.365,50 lei cu titlu de costuri de procedură (f.d. 106-111, Vol. VI).

14. La data de 21 noiembrie 2024 Domnica Manole, reprezentată de avocatul Angela Popil a depus cerere privind majorarea cuantumului pretențiilor, prin care a majorat cuantumul pretențiilor din cererea de chemare în judecată formulată în această cauză și concretizată prin cererea din 22 iulie 2024, completând capetele de cerere cu un nou capăt după cum urmează:

- încasarea din contul Consiliului Superior al Magistraturii în beneficiul reclamantei Domnica Manole a prejudiciului cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației) în mărime de 601.410,45 lei, calculat pentru perioada 1 septembrie 2017 – 20 noiembrie 2024.

A. Poziția reclamantei

15. În motivarea cererii de *concretizare din 3 august 2017* reclamanta a solicitat, pe lângă pretențiile formulate în cererea inițială, recunoașterea Serviciului de Informații și Securitate în calitate de pârât, încasarea de la Consiliul Superior al Magistraturii în beneficiul reclamantei, cu titlu de prejudiciu moral a sumei de 100.000 euro, a cheltuielilor de judecată în sumă de 5.000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică și a altor cheltuieli de judecată suportate până la finalizarea examinării cauzei.

16. În motivarea cererii de chemare în judecată *concretizată din 22 iulie 2024* reclamanta a menționat că, dată fiind modificarea pretențiilor din acțiunea dedusă judecării prin substituirea unui capăt de cerere cu altele

două, nu va mai desfășura argumentele și temeiurile pentru care considera întemeiată acțiunea cu referire la capetele de cerere care nu au suferit modificări. De asemenea, a reiterat poziția sa, subliniind că susține în continuare cererea de chemare în judecată și consideră întemeiate criticile formulate.

17. În ceea ce privește capetele de cerere concretizate prin cererea depusă la 22 iulie 2024, reclamanta a indicat că demiterea sa din funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău a fost ilegală, aspect confirmat, în opinia sa, de lucrările dosarului.

18. Totodată, reclamanta a subliniat că, la data redeschiderii procedurii (5 iunie 2024) și la momentul formulării cererii de concretizare din 22 iulie 2024, era încadrată într-o altă funcție, astfel încât restabilirea sa în funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău nu mai este oportună.

19. De asemenea, aceasta a susținut că, având în vedere faptul că demiterea sa a avut loc la 29 iulie 2017, iar la 15 august 2019 a fost numită în funcția de judecător al Curții Constituționale, se impunea concretizarea cuantumului salariului de funcție și a perioadei pentru care se solicita încasarea acestuia din contul Consiliului Superior al Magistraturii.

20. În acest sens, reclamanta a indicat că, potrivit Certificatului nr. 4-356/1-1609 din 10 iulie 2024 emis de Curtea de Apel Chișinău, pentru perioada 29 iulie 2017 – 15 august 2019, avea dreptul să solicite încasarea sumei de 627.659 lei cu titlu de salariu pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă.

21. Reclamanta a invocat, prevederile art. 25 alin. (4) din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, potrivit căroră, în cazul anulării hotărârii de eliberare din funcție a judecătorului, acesta urma să fie repus în toate drepturile avute anterior și să îi fie plătite, conform legii, drepturile bănești de care a fost lipsit.

22. Aceasta a susținut că, în speță, în eventualitatea în care instanța ar analiza argumentele invocate în cererea de chemare în judecată formulată împotriva autorităților pârâte și ar ține cont de constatările Curții Constituționale din Hotărârea nr. 32 din 5 decembrie 2017, precum și de Hotărârea CtEDO din 18 iulie 2023 în cauza Domnica Manole vs. Republica Moldova (cererea nr. 26360/19), ar trebui să se pronunțe asupra ilegalității actelor administrative contestate. În acest context, având în vedere dispozițiile art. 25 alin. (4) din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995, instanța ar fi obligată să dispună încasarea în beneficiul reclamantei a salariului

pentru întreaga perioadă în care aceasta a fost lipsită de dreptul de a munci și de a-și exercita atribuțiile de funcție.

23. În ceea ce privește capătul de cerere, de încasare a sumelor bănești, reclamanta a menționat că solicitarea privind încasarea din contul Consiliului Superior al Magistraturii a indemnizației unice de concediere în valoare de 384.250 lei a fost formulată în contextul renunțării sale la capătul de cerere referitor la restabilirea în funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău.

24. În motivarea *cererii privind majorarea cuantumului pretențiilor din 21 noiembrie 2024* reclamanta a susținut că prin această cerere, capetele de cerere din acțiunea dedusă judecății, astfel cum au fost concretizate prin cererea de chemare în judecată din 22 iulie 2024, au fost completate cu un nou capăt de cerere, prin care a solicitat încasarea, în beneficiul său, a prejudiciului cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației) în valoare de 601.410,45 lei.

25. Aceasta a indicat că prejudiciul respectiv a fost calculat pentru perioada 1 septembrie 2017 – 20 noiembrie 2024, în conformitate cu datele oficiale comunicate de Biroul Național de Statistică, iar calculul detaliat al prejudiciului, împreună cu formula utilizată, a fost anexat la cerere. De asemenea, a susținut că este universal cunoscut faptul că inflația erodează valoarea salariului, subminând în același timp scopul garanției securității financiare.

26. Reclamanta a invocat prevederile art. 145 alin. (1) și (2) din Codul muncii, care se aplică în egală măsură și în cazul său, menționând că neachitarea la timp a salariului impunea indexarea obligatorie și în mărime deplină a acestuia, dacă reținerea depășea o lună calendaristică de la data stabilită pentru achitare. A subliniat, de asemenea, că indexarea trebuia efectuată separat pentru fiecare lună, în conformitate cu coeficientul inflației calculat conform normelor în vigoare.

27. Totodată, reclamanta a indicat că, potrivit art. 12 alin. (15) din Legea nr. nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, valoarea de referință se reexaminează anual, în funcție de condițiile economice și de posibilitățile bugetului public național, cel puțin la nivelul prognozat al ratei inflației.

28. Aceasta a argumentat că, dacă nu ar fi fost demisă ilegal și arbitrar din funcția de judecător la Curtea de Apel Chișinău, ar fi beneficiat de un salariu lunar ajustat la rata inflației, conform prevederilor legale, având posibilitatea

reală de a utiliza mijloacele financiare respective în perioada realizării câștigului salarial.

29. În schimb, reclamanta a susținut că, fiind lipsită în mod ilegal de dreptul de a munci prin demiterea sa, eventuala adjudecare în beneficiul său a salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă justifica, implicit, și încasarea prejudiciului cauzat de creșterea indicelui prețurilor de consum.

30. În susținerea acestui argument, aceasta a evidențiat că puterea de cumpărare a monedei naționale în perioada 29 iulie 2017 – 15 august 2019 nu putea fi comparată cu cea din 2024, având în vedere că rata inflației a variat semnificativ: 2019: 4,8%; 2020: 3,8%; 2021: 5,1%; 2022: 28,8%; 2023: 10,4%.

31. În acest context, reclamanta a invocat prevederile art. 25 alin. (4) din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995, care stipulează că, în cazul anulării hotărârii de eliberare din funcție a unui judecător, acesta trebuie repus în toate drepturile avute anterior, inclusiv prin achitarea drepturilor bănești de care a fost lipsit. A subliniat că repunerea în drepturi include și dreptul la o compensație echitabilă pentru prejudiciul cauzat de creșterea indicelui prețurilor de consum, astfel încât impactul inflației să fie atenuat de la data pierderii drepturilor salariale până la data acestei cereri.

B. Poziția pârâtului – Serviciului de Informații și Securitate

32. Prin referința depusă la data de 4 octombrie 2024, Serviciul de Informații și Securitate a menționat că potrivit cerințelor înaintate, reclamanta a solicitat anularea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 450/21 din 4 iulie 2017 și încasarea unor sume de bani din contul Consiliului Superior al Magistraturii.

33. Astfel, analizând cererea concretizată, Serviciul de Informații și Securitate nu a identificat pretenții adresate acestuia, iar Hotărârea pronunțată de instanța de judecată nu ar afecta drepturile sau obligațiile Serviciului de Informații și Securitate.

34. În acest context, Serviciul de Informații și Securitate nu s-a putut expune cu privire la obiectul acțiunii și a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

C. Poziția pârâtului – Consiliului Superior al Magistraturii

35. Prin explicațiile depuse la data de 29 noiembrie 2024, Consiliul Superior al Magistraturii a lăsat la discreția instanței aprecierea temeiniciei pretențiilor din acțiunea depusă de Domnica Manole și a solicitat examinarea cauzei în lipsa reprezentantului.

D. Poziția părților în ședință publică

36. În cadrul [ședinței de judecată](#), avocatul Angela Popil acționând în interesele Domnicăi Manole a susținut acțiunea, cererea de chemare în judecată concretizată din 22 iulie 2024 și cererea privind majorarea cuantumului pretențiilor din 21 noiembrie 2024 reiterând motivele de fapt și de drept expuse prezentate în aceasta și a solicitat admiterea solicitărilor reclamantei în sensul formulat.

LEGISLAȚIA ȘI STANDARDELE RELEVANTE

37. Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

38. Art. 257 alin. (1) și (2) din Codul administrativ:

„Prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019. La data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr.793/2000 și Legea nr.190/1994 cu privire la petiționare.”

39. Art. 258 alin. (3) din Codul administrativ:

„Procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod.”

40. Art. 14 din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 (*în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat*):

„Persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel.

În cazul în care organul emitent are un organ ierarhic superior, cererea prealabilă poate fi adresată, la alegerea petiționarului, fie organului emitent, fie organului ierarhic superior dacă legislația nu prevede altfel.

Termenul de 30 de zile specificat la alin.(1) nu se extinde asupra actului administrativ cu caracter normativ.”

41. Art. 3 din Codul administrativ:

„Legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înlăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.”

42. Art.10 alin. (1) și (2) din Codul administrativ:

„Actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Decizia autorității publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual.”

43. Art. 19 din Codul administrativ:

„Cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.”

44. Art. 20 din Codul administrativ:

„Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.”

45. Art. 60 alin. (3) din Codul administrativ:

„În cazul depunerii cererii privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin emiterea unui act administrativ individual sau normativ ilegal, termenul general începe să curgă din data în care hotărârea instanței de judecată prin care s-a anulat actul administrativ ilegal a rămas definitivă. Dacă autoritatea publică a anulat un act administrativ ilegal, termenul general începe să curgă din data în care decizia cu privire la anularea actului administrativ ilegal a rămas incontestabilă.”

46. Art. 166 din Codul administrativ:

„Cererea prealabilă poate fi depusă numai dacă persoana își revendică drepturile încălcate prin emiterea sau respingerea emiterii unui act administrativ individual.”

47. Art. 167 alin. (4) din Codul administrativ:

„Dacă prin cererea prealabilă se solicită și repararea prejudiciului, atunci cererea privind repararea prejudiciului se examinează de autoritatea publică emitentă în procedură administrativă separată.”

48. Art. 189 alin. (1) din Codul administrative

„Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.”

49. Art. 191 alin. (5) lit. a) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție soluționează în primă instanță, prin hotărâri irevocabile, acțiunile în contencios administrativ privind contestarea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii și ale Consiliului Superior al Procurorilor.”

50. Art. 207 alin. (1) și (2) lit. f) din Codul administrativ:

„Instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd nu sînt întrunite condițiile prevăzute la art.208.”

51. Art. 208 din Codul administrativ:

„Pînă la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege.

Dacă autoritatea publică competentă decide cu privire la cererea prealabilă, deși termenul pentru depunerea cererii prealabile nu a fost respectat, acțiunea în contenciosul administrativ este oricum admisibilă. Această prevedere nu se aplică în cazul în care printr-un act administrativ individual este favorizat un terț.

Dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acțiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emiteră a actului administrativ individual.

O acțiune în realizare se admite numai dacă reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere prin care a solicitat realizarea, tolerarea sau omiterea unei acțiuni.

O acțiune în constatare este admisibilă numai dacă reclamantul s-a adresat anterior la autoritatea publică competentă cu cerere de constatare.”

52. Art. 121 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova:

„Resursele financiare ale instanțelor judecătorești sunt aprobate de Parlament și sunt incluse în bugetul de stat.”

53. Art. 22 alin. (1) din Legea nr. 514-XIII din 6 iulie 1995 privind organizarea judecătorească:

„Instanțele judecătorești au un buget propriu, care este parte integrantă a bugetului de stat.”

54. Art. 4 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii:

„Întru exercitarea funcțiilor sale, Consiliul Superior al Magistraturii are următoarele competențe în domeniul administrării instanțelor judecătorești examinează, confirmă și propune, în modul stabilit de legislația în vigoare, proiectul bugetelor instanțelor judecătorești.”

55. Art. 28 alin. (1) din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului:

„Judecătorii instanțelor judecătorești sînt salarizați în condițiile și în modul stabilite de legislația privind sistemul de salarizare în sectorul bugetar.”

56. Art. 24 alin. (2) din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului:

„În cazul suspendării din funcție a judecătorului, salariul acestuia se plătește în condițiile legii.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

57. Instanța de judecată reține că pretențiile formulate de reclamantă, care vizează încasarea salariului pentru funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău aferent perioadei de absență forțată de la muncă, acordarea indemnizației unice de concediere, compensarea prejudiciului cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum, precum și repararea prejudiciului moral, sunt de natură patrimonială și, prin urmare, se impune verificarea respectării procedurii prealabile.

58. Admisibilitatea acțiunii este condiționată de îndeplinirea obligației reclamantei de a se adresa în prealabil autorității publice competente, solicitând emiterea actului administrativ sau realizarea dreptului pretins.

59. În ceea ce privește capătul de cerere referitor la încasarea din contul Consiliului Superior al Magistraturii, în beneficiul reclamantei, a salariului pentru funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău pentru perioada 29 iulie 2017 – 15 august 2019, în cuantum total de 627.659 lei, instanța reține următoarele considerații.

60. Potrivit dispozițiilor legale aplicabile la momentul formulării cererii, persoana care se consideră vătămată are obligația de a adresa, înainte de a sesiza instanța de contencios administrativ, o cerere prealabilă autorității publice competente, prin care să solicite emiterea actului administrativ sau

realizarea dreptului pretins. Această condiție este imperativă, iar nerespectarea ei atrage inadmisibilitatea acțiunii, conform reglementărilor exprese în materie.

61. În speță, instanța constată că reclamanta nu a făcut dovada că, anterior introducerii acțiunii în judecată, s-ar fi adresat cu o cerere prealabilă Curții de Apel Chișinău – autoritatea publică angajatoare, care, din punct de vedere funcțional și bugetar, este singura competentă în ceea ce privește gestionarea drepturilor salariale ale judecătorilor în funcție.

62. Instanța reține că, în conformitate cu cadrul legal incident, Consiliul Superior al Magistraturii nu are atribuții privind executarea obligațiilor salariale concrete ale instanțelor judecătorești. Rolul său se limitează la competențe de ordin administrativ și bugetar general, în special la propunerea și planificarea bugetului instanțelor, așa cum prevede art. 22 alin. (1) din Legea nr. 514/1995 și art. 4 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 947/1996.

63. Prin urmare, obligația efectivă de a asigura plata salariilor revine instanței judecătorești în cadrul căreia judecătorul era încadrat în muncă, aceasta având calitatea de ordonator de credite și fiind parte din circuitul bugetar instituțional al statului. În temeiul principiului continuității raportului de serviciu, restabilirea în funcție printr-o hotărâre judecătorească determină reluarea tuturor drepturilor și obligațiilor aferente funcției de către instituția de origine, inclusiv achitarea salariului pentru perioada în care judecătorul a fost înlăturat nelegal de la exercitarea atribuțiilor.

64. De asemenea, este necesar de menționat că reclamanta nu a indicat existența vreunui act administrativ emis de instanța la care a activat, prin care să fi fost recunoscut sau refuzat dreptul salarial pretins, ceea ce confirmă caracterul prematur al cererii, în absența unei proceduri administrative derulate corespunzător.

65. Prin urmare, capătul de cerere privind plata salariului restant aferent perioadei de absență forțată este inadmisibil, întrucât nu a fost formulată o cerere prealabilă și nu au fost respectate cerințele de admisibilitate prevăzute de lege.

66. De asemenea, nici pretențiile referitoare la acordarea indemnizației unice de concediere și la compensarea prejudiciului cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației) nu întrunesc condițiile legale

de admisibilitate, în raport cu prevederile articolelor 3, 10, 19, 166, 167 și 206–208 din Codul administrativ.

67. Conform reglementărilor în vigoare, orice cerere privind repararea prejudiciilor cauzate prin activitatea administrativă ilegală, inclusiv cele de natură patrimonială sau morală, trebuie formulată într-o procedură separată, reglementată de Codul administrativ. Soluționarea unei astfel de cereri este condiționată de existența unui act administrativ individual adoptat de autoritatea publică competentă în urma unei cereri prealabile din partea persoanei interesate. Actul astfel emis, fie el de admitere sau de refuz, poate fi ulterior contestat în fața instanței de contencios administrativ.

68. În prezenta cauză, reclamanta nu a respectat cerința procedurală esențială privind formularea unei cereri prealabile adresate autorității publice pârâte – Consiliul Superior al Magistraturii – prin care să solicite acordarea despăgubirilor sub forma indemnizației unice de concediere și compensarea prejudiciului generat de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației).

69. Această omisiune este relevantă, întrucât, potrivit articolelor 10 alineatul (2) și 60 alineatul (3) din Codul administrativ, orice persoană vătămată printr-o activitate administrativă trebuie mai întâi să înainteze o cerere prealabilă către autoritatea competentă, indicând în mod clar pretențiile și temeiurile acestora, înainte de a se adresa instanței de judecată.

70. Totodată, potrivit articolului 140 din Codul administrativ, cererea privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal poate fi depusă numai după ce hotărârea de anulare a respectivului act a rămas definitivă, iar termenul legal de formulare a cererii începe să curgă de la această dată. Or, în lipsa unei astfel de hotărâri rămase definitive și în absența unui act administrativ individual de soluționare a unei cereri prealabile, capetele de cerere formulate de reclamantă sunt premature introduse și, prin urmare, inadmisibile.

71. Mai mult decât atât, instanța reține că, în conformitate cu articolul 206 din Codul administrativ, care stabilește limitativ tipurile de acțiuni ce pot fi introduse în contencios administrativ, nu este reglementată posibilitatea formulării, în cadrul unei acțiuni de anulare, a unor pretenții accesorii privind repararea prejudiciilor materiale și/sau morale. Astfel, instanța de contencios administrativ, examinând acțiunea în fond, este limitată la pronunțarea uneia dintre hotărârile expres prevăzute de articolul 224 din Codul administrativ,

neavând competența de a dispune, în această etapă, încasarea unor sume cu titlu de despăgubire.

72. În concluzie, întrucât reclamanta nu a urmat procedura prealabilă obligatorie, iar cererile privind repararea prejudiciilor materiale referitoare la indemnizația unică de concediere și compensarea prejudiciului determinat de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației) nu pot fi analizate în lipsa unui act administrativ individual emis de autoritatea competentă, instanța reține că aceste capete de cerere nu pot fi primite spre examinare în prezenta cauză. Valorificarea acestor pretenții poate avea loc doar ulterior, prin inițierea unei proceduri administrative distincte, în conformitate cu cerințele expres prevăzute de Codul administrativ.

73. Referitor la încasarea din contul Consiliului Superior al Magistraturii în beneficiul reclamantei Domnica Manole a prejudiciului moral în mărime de 100.000 euro, Completul de judecată reține că prin hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 18 iulie 2023, pronunțată în cauza Manole vs. Republica Moldova (cererea nr. 26360/19), reclamantei i-a fost recunoscut prejudiciul moral suferit și i s-a acordat o sumă de 4.500 euro, plus orice taxe aplicabile. Această decizie a fost pronunțată în temeiul art. 41 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care prevede că, în cazul în care Curtea constată o încălcare a drepturilor convenționale, aceasta poate acorda reclamantului o „satisfacție echitabilă” pentru prejudiciul moral sau material suferit.

74. CtEDO a analizat în mod detaliat circumstanțele cauzei, natura prejudiciului moral invocat și standardele aplicabile în jurisprudența sa, stabilind astfel un quantum al despăgubirilor pe care l-a considerat adecvat și suficient pentru compensarea daunelor morale suferite de reclamantă. În acest context, Completul de judecată subliniază că o nouă solicitare privind încasarea unui prejudiciu moral suplimentar din contul Consiliului Superior al Magistraturii ar echivala cu o dublă compensare a aceleiași vătămări, ceea ce contravine principiului echității procesuale și principiului reparației unice a prejudiciului.

75. Potrivit jurisprudenței internaționale, despăgubirea pentru prejudiciul moral trebuie să fie justă, rezonabilă și să reflecte gravitatea suferințelor reclamantului, fără însă a genera o îmbogățire nejustificată sau o dublare a compensațiilor acordate pentru aceeași situație juridică. În plus, acordarea unei noi sume de bani pentru același prejudiciu ar putea contraveni

principiului securității raporturilor juridice, întrucât Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunțat deja definitiv asupra acestui aspect.

76. În concluzie, instanța constată că solicitarea reclamantei privind plata unei sume suplimentare cu titlu de prejudiciu moral nu este justificată din punct de vedere juridic și economic, având în vedere că prejudiciul moral a fost deja evaluat și compensat prin hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului. Prin urmare, admiterea unei astfel de cereri ar contraveni principiului reparației unice a prejudiciului și ar crea un precedent care ar afecta coerența aplicării normelor de drept privind despăgubirea pentru prejudiciile nepatrimoniale.

77. În lumina argumentelor expuse anterior, Completul de judecată declară inadmisibile pretențiile patrimoniale ale reclamantei, având în vedere nerespectarea procedurii prealabile impuse de Codul administrativ.

78. În concluzie, instanța de judecată constată că cererea de chemare în judecată a fost declarată inadmisibilă în partea solicitărilor patrimoniale, însă această soluție nu afectează alte eventuale drepturi pe care reclamanta le-ar putea exercita în fața autorităților competente.

79. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 191 alin. (5) lit. a), 207 alin. (1), (2) lit. f), 208 alin. (3) și 230 din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibilă cererea de chemare în judecată depusă de Domnica Manole împotriva Consiliului Superior al Magistraturii și Serviciului de Informații și Securitate în partea solicitărilor de încasare a salariului pentru funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău pe perioada absenței forțate de la muncă, acordarea indemnizației unice de concediere, încasarea prejudiciului cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației) și repararea prejudiciului moral.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

HOTĂRÂRE în numele legii

cu privire la cererea de chemare în judecată depusă de

Domnica MANOLE

împotriva

**Consiliului Superior al Magistraturii și Serviciului de Informații și
Securitate**

privind anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii și
compensarea cheltuielilor de judecare a cauzei

(Dosarul 3d-36/24

Nr. PIGD 2-24062179-01-3d-07062024)

Adoptarea unui act administrativ în baza unei proceduri ulterior declarate neconstituționale determină lipsa de efecte juridice ale acestuia de la data emiterii. Eliberarea din funcție a unui judecător fără identificarea unei fapte concrete, imputabile și analizate în raport cu normele de conduită și legea constituie un abuz de autoritate și o încălcare a obligației de motivare legală. Decizia CSM, fundamentată exclusiv pe concluzii ale unor organe terțe, fără o analiză individuală și autonomă a faptelor. Hotărârea emisă nu oferă o justificare detaliată a sancțiunii aplicate, încălcând principiul proporționalității. Eliberarea din funcție a reclamantei a reprezentat o măsură disproporționată, impunând remedierea consecințelor încălcării constatate de CEDO.

20 decembrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în ședință de judecată publică cererea de chemare în judecată depusă de Domnica Manole împotriva Consiliului Superior al Magistraturii și Serviciului de Informații și Securitate

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Malanciuc,

Diana Stănilă, *judecători*,

Cu participarea greșierilor, Marianna Boico și Brașoveanu Alexandru

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Prin [Decretul](#) Președintelui Republicii Moldova nr. 362-IV din 16 decembrie 2005, Domnica Manole a fost numită, prin transfer, în funcția de judecător la Curtea de Apel Chișinău.

2. Prin [Hotărârea](#) Consiliului Superior al Magistraturii nr. 54/3 din 9 februarie 2016, a fost inițiată verificarea judecătorilor conform Legii nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice. A fost aprobat graficul și lista judecătorilor care au depus la Consiliul Superior al Magistraturii Declarația de verificare și Chestionarul conform Legii nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008, împreună cu două fotografii color 4x5 cm, conform anexei, parte integrantă a prezentei hotărâri. Judecătorilor le-a fost adus la cunoștință graficul și lista celor care urmau să fie supuși procedurii de verificare în condițiile Legii nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008, asigurarea executării acesteia fiind pusă în sarcina președinților instanțelor judecătorești și a judecătorilor nominalizați. Judecătorii urmau să fie supuși verificării și au fost obligați să completeze Declarația de verificare și Chestionarul conform Legii nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 și să le prezinte în două exemplare, împreună cu două fotografii color 4x5 cm, la cancelaria Consiliului Superior al Magistraturii, potrivit graficului stabilit (f.d.201-202, Vol. IV).

3. Potrivit graficului anexat la Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 54/3 din 9 februarie 2016, perioada de verificare a Domnicăi Manole a fost stabilită între 1 și 15 august 2016 (f.d. 203, Vol. IV).

4. Prin [Hotărârea](#) Consiliului Superior al Magistraturii nr. 771/31 din 15 noiembrie 2016, a fost acceptată cererea doamnei Domnica Manole și s-a

dispus verificarea suplimentară de către Serviciul de Informații și Securitate (f.d. 221-226, Vol. IV).

5. La 21 iunie 2017, un judecător-inspector subordonat CSM a înaintat către ultimul o „notă informativă cu privire la informațiile difuzate de mass-media” referitoare incidentul privind comunicarea de către reclamantă a conținutului opiniei sale separate. El a considerat comportamentul acesteia ca fiind contrar art. 8 alin. (3) și (3¹) din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 privind statutul judecătorilor și art. 9 alin. (4) din Codul de etică al judecătorilor, care prevedea că judecătorii trebuie să comunice cu mass-media cu privire la cauzele în curs de examinare numai prin intermediul persoanei responsabile de comunicare din cadrul instanței. Orice comunicare cu părțile la proces sau cu autoritățile trebuia să respecte standardele procedurale și, dacă aceasta avea loc în afara ședințelor, trebuia să fie consemnată în scris în dosar.

6. Prin [Hotărârea](#) Consiliului Superior al Magistraturii nr. 450/21 din 4 iulie 2017, s-a dispus examinarea chestiunii privind avizul consultativ pe marginea verificării judecătorului Domnica Manole de la Curtea de Apel Chișinău în ședința închisă (f.d. 192-193, Vol. I).

7. Prin [Hotărârea](#) Consiliului Superior al Magistraturii nr. 451/21 din 4 iulie 2017, Domnica Manole, judecător al Curții de Apel Chișinău, a fost declarată incompatibilă cu funcția de judecător. S-a propus Președintelui Republicii Moldova eliberarea judecătorului Curții de Apel Chișinău, Domnica Manole, din funcția de judecător în temeiul art. 15 alin. (4), (5) din Legea nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice, art. 8 alin. (3), (3¹), art. 25 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului (f.d.26, 140-151, Vol. I).

8. La data de 5 iulie 2017, Domnica Manole și avocatul Viorica Grecu au depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, terț Serviciul de Informații și Securitate, prin care a solicitat:

- anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 450/21 din 4 iulie 2017, prin care s-a dispus a examina în ședință închisă Avizul consultativ emis de Serviciul de Informații și Securitate pe marginea verificării judecătorului Curții de Apel Chișinău, Domnica Manole;
- anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 451/21 din 4 iulie 2017, prin care s-a hotărât că Domnica Manole, judecător al Curții de Apel Chișinău s-a declarat incompatibilă cu funcția de

judecător și s-a propus Președintelui Republicii Moldova pentru eliberarea din funcție a judecătorului Curții de Apel Chișinău, Domnica Manole;

- declararea ilegalității Avizelor consultative ale Serviciului de Informații și Securitate nr. 2625 m/i din 19 august 2016 și nr. 4209 m/i din 9 decembrie 2016 de verificare a judecătorului Domnica Manole ca fiind exercitate cu depășirea atribuțiilor și cu lezarea drepturilor și libertăților judecătorului Domnica Manole în calitate de persoana supusă verificării (f.d. 5-25, Vol. I).

9. Pe 5 iulie 2017, Domnica Manole și avocatul Viorica Grecu au depus în adresa instanței de judecată cererea privind suspendarea actului administrativ contestat în temeiul art. 21 din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 și art.174-177 din Codul de procedură civilă (f.d. 67-71, Vol. I).

10. Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 6 iulie 2017 s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea înaintată de Domnica Manole și avocatul Viorica Grecu privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin suspendarea executării hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.451/24 din 4 iulie 2017 (f.d. 72-74, Vol. I).

11. La 7 iulie 2017, Domnica Manole a depus în adresa instanței de judecată cerere de asigurare a acțiunii suplimentară privind suspendarea actului administrativ contestat în temeiul art. 21 din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 și art.174-177 din Codul de procedură civilă (f.d. 77-80, Vol. I).

12. În data de 12 iulie 2017, Domnica Manole a depus cerere repetată de asigurare a acțiunii privind suspendarea actului administrativ contestat în temeiul art. 21 din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 și art.174-177 din Codul de procedură civilă (f.d. 101-107, Vol. I).

13. Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 13 iulie 2017 s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea repetată înaintată de Domnica Manole și avocatul Viorica Grecu privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin suspendarea executării hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.451/24 din 4 iulie 2017 (f.d. 131-134, Vol. I).

14. La 13 iulie 2017, Domnica Manole a depus în adresa instanței de judecată cerere suplimentară la cerere repetată privind asigurarea acțiunii,

suspendarea actului administrativ contestat în temeiul art. 21 din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 și art.174-177 din Codul de procedură civilă (f.d. 136-137, Vol. I).

15. La 14 iulie 2017 reclamanta a luat cunoștință cu această notă informativă cu privire la informațiile difuzate de mass-media întocmită de judecător-inspector.

16. Prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 289-VIII din 21 iulie 2017, Domnica Manole a fost eliberată din funcția de judecător la Curtea de Apel Chișinău în legătură cu nerespectarea prevederilor articolului 8 din Legea cu privire la statutul judecătorului și ca urmare a deciziei privind incompatibilitatea sa cu interesele funcției publice (f.d. 213, Vol. I).

17. La data de 3 august 2017, Domnica Manole și avocatul Viorica Grecu au depus cerere de concretizare a cererii de chemare în judecată, solicitând, pe lângă pretențiile formulate în cererea inițială:

- recunoașterea Serviciului de Informații și Securitate în calitate de pârât;
- încasarea de la Consiliul Superior al Magistraturii în beneficiul reclamantei, cu titlu de prejudiciu moral a sumei de 100.000 euro, a cheltuielilor de judecată în sumă de 5.000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică și a altor cheltuieli de judecată suportate până la finalizarea examinării cauzei (f.d. 1-23, Vol. II).

18. La 4 august 2017 Domnica Manole și avocatul Viorica Grecu și la data de 9 august 2017 Domnica Manole au înaintat cerere de ridicare a excepției de neconstituționalitate în temeiul art.12¹ din Codul de procedură civilă, privind neconstituționalitatea prevederilor art. 5 lit. a), art. 14 și 15 alin. (2), (4) și (5) din Legea nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice (f.d.206-210, Vol. II și f.d. 34-40, Vol. III).

19. Prin încheierea a Curții Supreme de Justiție din 21 august 2017, s-au admis cererile formulate de Domnica Manole privind ridicarea excepției de neconstituționalitate. S-a remis Curții Constituționale sesizările formulate de către Domnica Manole privind controlul constituționalității art.5 lit. a), art. 14 și 15 alin. (2), (4) și (5) din Legea nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice și s-a suspendat procesul în prezenta cauză (f.d. 167-168, 170-173, Vol. III).

20. Prin [Hotărârea nr. 32 din 5 decembrie 2017](#) a Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din Legea nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice s-au declarat neconstituționale articolele 5 lit. a) și 15 alineatele (2), (4) și (5) din Legea nr. 271 din 18 decembrie 2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice, în partea ce se referă la verificarea candidaților la funcția de judecător și a judecătorilor în exercițiu (f.d. 178-191, Vol. III).

21. La data de 12 februarie 2018, avocatul Viorica Grecu acționând în interesele Domnicăi Manole a depus la Curtea Supremă de Justiție cerere de reluare și accelerare a procesului (f.d. 193-194, Vol. III).

22. Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 16 februarie 2018 a fost reluat procesul în cauza civilă intentată la cerere de chemare în judecată depusă de Domnica Manole împotriva Consiliului Superior al Magistraturii și Serviciului de Informații și Securitate (f.d. 207-209, Vol. III).

23. Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 16 februarie 2018 s-a respins cererea depusă de avocatul Viorica Grecu în interesele Domnicăi Manole privind accelerarea examinării cauzei civile nr. 3-4/18 (f.d. 214-215, 216-219, Vol. III).

24. La data de 3 martie 2018, reclamanta Domnica Manole a depus cerere totalizată la cererea de chemare în judecată, solicitând:

- exercitarea controlului jurisdicțional în privința legalității hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 451/21 din 4 iulie 2017, în fond și în procedură;
- anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 451/21 din 4 iulie 2017 cu privire la declararea incompatibilității cu funcția de judecător și propunerea Președintelui Republicii Moldova pentru eliberarea din funcție a judecătorului Curții de Apel Chișinău, Domnica Manole, prin aplicarea Hotărârii Curții Constituționale din 5 decembrie 2017;
- anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 450/21 din 4 iulie 2017 cu privire la examinarea în ședință închisă a Avizului consultativ emis de Serviciul de Informații și Securitate pe marginea verificării judecătorului Curții de Apel Chișinău, Domnica Manole;
- repunerea reclamantei Domnica Manole în funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău, începând cu 4 iulie 2017 și încasarea

salariului funcției de judecător pentru perioada 4 iulie 2017 – 3 martie 2018, până la finalizarea cauzei în fond;

- încasarea de la Consiliul Superior al Magistraturii în beneficiul reclamantei Domnica Manole, cu titlu de prejudiciu moral, a sumei de 100.000 euro, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 27.000 lei și a altor cheltuieli suportate până la finalizarea examinării cauzei, cheltuieli pentru tratament în urma complicațiilor cardiace în sumă de 1.116 lei, cât și cheltuieli pentru fotocopii în sumă de 1.365, 50 lei (f.d.1-15, Vol. IV).

25. La data de 30 iulie 2018, avocatul Viorica Grecu acționând în interesele Domnicăi Manole a depus cerere de accelerare a procesului (f.d.240-241, Vol. IV).

26. Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 1 august 2018 s-a respins cererea depusă de avocatul Viorica Grecu în interesele Domnicăi Manole privind accelerarea examinării cauzei civile nr. 3-4/18 (f.d. 245-248, Vol. IV).

27. Prin [hotărârea din 19 noiembrie 2018](#) a Curții Supreme de Justiție, cererea de chemare în judecată depusă de Domnica Manole împotriva Consiliului Superior al Magistraturii și Serviciului de Informații și Securitate cu privire la anularea hotărârilor nr. 450/21 din 4 iulie 2017 „Cu privire la examinarea în ședință închisă sau publică a avizului consultativ pe marginea verificării unui judecător” și nr. 451/21 din 4 iulie 2017 „Cu privire la avizul consultativ pe marginea verificării unui judecător” ale Consiliului Superior al Magistraturii, restabilirea în funcția de judecător, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, repararea prejudiciului material, moral și încasarea cheltuielilor de judecată a fost respinsă. S-a exclus din punctul 2 al dispozitivului hotărârii nr. 451/21 din 4 iulie 2017 „Cu privire la avizul consultativ pe marginea verificării unui judecător” a Consiliului Superior al Magistraturii sintagma „art. 15 alin. (4), (5) din Legea nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 cu privire la verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice” (f.d. 82-83, 92-110, Vol. V).

28. La data de 1 noiembrie 2019, Domnica Manole a depus cerere de revizuire împotriva hotărârii din 19 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea actului judecătoresc contestat ce constituie obiectul cererii de revizuire și dispunerea reexaminării cauzei (f.d. 116-122, Vol. V).

29. La 23 iunie 2020, prin intermediul poștei electronice și ulterior la 24 iunie 2020, Domnica Manole a depus cerere de renunț la cererea de revizuire a hotărârii din 19 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție și încetarea procedurii de revizuire în prezenta cauză, în temeiul art. 59 și 60 din Codul de procedură civilă (f.d. 13, 14, Vol. VI).

30. La 30 iunie 2020, prin intermediul poștei electronice, avocatul Anatolie Șișianu, acționând în interesele Domnicăi Manole a depus la Curtea Supremă de Justiție cerere de urgentare a examinării cererii revizuietei cu privire la renunțare la cererea de revizuire a hotărârii Curții Supreme de Justiție din 19 noiembrie 2018 (f.d. 20-21, Vol. VI).

31. Prin [încheierea](#) din 1 iulie 2020 a Curții Supreme de Justiție s-a admis cererea depusă de avocatul Anatolie Șișianu în interesele Domnicăi Manole privind schimbarea termenului de judecare a cererii de revizuire. S-a stabilit data examinării cererii de revizuire depuse de Domnica Manole împotriva hotărârii din 19 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, pentru 2 iulie 2020 (f.d. 33-40, Vol. VI).

32. Prin [încheierea](#) din 3 iulie 2020 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis cererea de retragere a cererii de revizuire depusă de Domnica Manole. S-a încetat procedura de revizuire în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Domnica Manole împotriva Consiliului Superior al Magistraturii și Serviciului de Informații și Securitate cu privire la anularea actelor administrative, restabilirea în funcția de judecător, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, repararea prejudiciului material, moral și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 44-50, Vol. VI).

33. La data de 27 noiembrie 2023, Domnica Manole a depus cerere de revizuire împotriva hotărârii din 19 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, în temeiul art. 449 lit. h) din Codul de procedură civilă, solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârii din 19 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, reluarea procedurii de examinare a cererii de chemare în judecată împotriva hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 451/21 din 4 iulie 2017 (f.d. 52-56, Vol. VI).

34. Prin [încheierea](#) din 5 iunie 2024 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis cererea de revizuire depusă de Domnica Manole. S-a casat hotărârea din 19 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție. S-a reținut prezenta cauză de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Domnica Manole împotriva Consiliului Superior al Magistraturii și

Serviciului de Informații și Securitate cu privire la anularea actelor administrative, restabilirea în funcția de judecător, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, repararea prejudiciului material, moral și încasarea cheltuielilor de judecată, în procedura Curții Supreme de Justiție pentru examinarea acțiunii în prima instanță, conform competenței (f.d. 95-104, Vol. VI).

35. La data de 22 iulie 2024 Domnica Manole, reprezentată de avocatul Angela Popil a depus cerere de chemare în judecată concretizată, prin care a solicitat:

- anularea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 450/21 din 4 iulie 2017 privind examinarea în ședință închisă a Avizului consultativ al Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova pe marginea verificării judecătorului Curții de Apel Chișinău Domnica Manole;
- anularea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.451/21 din 4 iulie 2017 cu privire la declararea incompatibilității cu funcția de judecător și propunerea adresată Președintelui Republicii Moldova pentru eliberarea din funcție a judecătorului Curții de Apel Chișinău, Domnica Manole;
- încasarea din contul Consiliului Superior al Magistraturii în beneficiul reclamantei Domnica Manole salariul pentru funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă 29 iulie 2017 – 15 august 2019, în mărime totală de 627.659 lei;
- încasarea din contul Consiliului Superior al Magistraturii în beneficiul reclamantei Domnica Manole a indemnizației unice de concediere în mărime de 384.250 lei.
- încasarea din contul Consiliului Superior al Magistraturii în beneficiul reclamantei Domnica Manole a prejudiciului moral în mărime de 100.000 euro.
- încasarea din contul Consiliului Superior al Magistraturii a cheltuielilor de judecare a cauzei în mărime de 27.000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și 1.365,50 lei cu titlu de costuri de procedură (f.d. 106-111, Vol. VI).

36. La data de 21 noiembrie 2024 Domnica Manole, reprezentată de avocatul Angela Popil a depus cerere privind majorarea cuantumului pretențiilor, prin care a majorat cuantumul pretențiilor din cererea de chemare în judecată formulată în această cauză și concretizată prin cererea

din 22 iulie 2024, completând capetele de cerere cu un nou capăt după cum urmează:

- încasarea din contul Consiliului Superior al Magistraturii în beneficiul reclamantei Domnica Manole a prejudiciului cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației) în mărime de 601.410,45 lei, calculat pentru perioada 1 septembrie 2017 – 20 noiembrie 2024.

A. Poziția reclamantei (f.d. 5-25, Vol. I; 1-23, Vol. II; 1-15, Vol. IV; f.d. 106-111, Vol. VI; 138-140, Vol. VI)

37. În motivarea cererii de chemare în judecată *din 5 iulie 2017*, reclamanta a arătat că, la ședința din 4 iulie 2017, Consiliul Superior al Magistraturii a adoptat inițial hotărârea nr. 450/21, prin care a dispus examinarea Avizului consultativ emis de Serviciul de Informații și Securitate pe marginea verificării judecătorului Domnica Manole în ședință închisă. Totodată, ca urmare a examinării avizului menționat, Consiliul Superior al Magistraturii a adoptat hotărârea nr. 451/21 din 4 iulie 2017 prin care Domnica Manole, judecător al Curții de Apel Chișinău, a fost declarată incompatibilă cu funcția de judecător și s-a propus Președintelui Republicii Moldova eliberarea din funcție.

38. Reclamanta consideră ilegală hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 451/21 din 4 iulie 2017, invocând neinformarea acesteia despre încălcările imputate în baza art. 8 alin. (3) și (3¹), art. 25 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului. Ea consideră că s-a aflat în imposibilitatea de a prezenta obiecții împotriva acestora și că a fost încălcată procedura de examinare și de declarare a incompatibilității sale cu funcția de judecător și de propunere a eliberării sale din funcție de către Președintele Republicii Moldova.

39. Totodată, reclamanta susține ilegalitatea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 450/21 din 4 iulie 2017, prin care s-a dispus examinarea avizului consultativ emis de Serviciul de Informații și Securitate pe marginea verificării judecătorului Domnica Manole în ședință închisă.

40. În motivarea cererii de *concretizare din 3 august 2017* reclamanta a solicitat, pe lângă pretențiile formulate în cererea inițială, recunoașterea Serviciului de Informații și Securitate în calitate de pârât, încasarea de la Consiliul Superior al Magistraturii în beneficiul reclamantei, cu titlu de prejudiciu moral a sumei de 100.000 euro, a cheltuielilor de judecată în sumă de 5.000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică și a altor cheltuieli de judecată suportate până la finalizarea examinării cauzei.

41. Reclamanta a evidențiat că în hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 451/21 din 4 iulie 2017 au fost incluse următoarele motive care au stat la baza declarării incompatibilității sale cu funcția de judecător, și anume nota informativă a Inspecției judiciare din 21 iunie 2017, pe marginea subiectului publicat la 14 iunie 2017 pe portalul „Jurnal.md” și pe postul „Jurnal TV”, cazul „Eduard Mușuc” din anul 2008, publicația „Ziarul de Gardă” din anul 2013, informația Centrului de Investigații Jurnalistice, două cauze de condamnare la CEDO, Hyde Park ș.a. v. Republica Moldova și Avram ș.a. v. Republica Moldova și cazul avocatei Moloșag Natalia.

42. Reclamanta și-a exprimat în cererea de chemare în judecată opinia cu privire la fiecare argument invocat de către Consiliul Superior al Magistraturii în hotărârea nr. 451/21 din 4 iulie 2017, după cum urmează.

43. Reclamanta a evidențiat ilegalitatea motivului de eliberare din funcție în baza notei informative a Inspecției judiciare din 21 iunie 2017 pe marginea subiectului publicat la 14 iunie 2017 pe portalul „Jurnal.md” și pe postul Jurnal TV, arătând că despre existența notei informative respective aceasta a aflat la 14 iulie 2017, odată cu redactarea hotărârii motivate nr. 451/21 a Consiliului Superior al Magistraturii și aducerii la cunoștință.

44. Reclamanta consideră că prin neaducerea la cunoștință a notei informative enunțate și prin neexaminarea acesteia în ședință publică, Consiliul Superior al Magistraturii i-a îngrădit dreptul la apărare, aceasta fiind în imposibilitate de a înainta obiecții și de a da explicații. Totodată, reclamanta susține că în ședința Consiliului Superior al Magistraturii din 4 iulie 2017 a fost întrebată de către membrii Consiliului doar dacă s-a prezentat la chemarea procurorului în cauza penală în baza art. 307 alin. (1) din Codul penal, dacă reclamanta a oferit vreun interviu și informații despre opinia separată pentru Jurnal TV într-o cauză împotriva Jurnal TV, dacă anterior au mai fost depuse la Consiliul Superior al Magistraturii sesizări pentru a fi intentate cauze penale, dacă judecătorul Domnica Manole consideră că date fiind aceste cauze penale, asupra acesteia planează suspiciuni referitor la integritatea sa, dacă reclamanta a fost influențată de către factori administrativi de a acționa în modul dorit de politic (în cauza Grupului de inițiativă v. Comisia Electorală Centrală cu privire la validarea semnăturilor).

45. În acest sens, ea invocă că a fost privată de dreptul la un tribunal și de dreptul la o instanță independentă și imparțială, garantate de articolul 6 par. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

46. Cu referire la ilegalitatea motivului de eliberare din funcție în baza cazului Eduard Mușuc din anul 2008, reclamanta susține că prin hotărârea Colegiului Disciplinar din 31 octombrie 2008 i-a fost aplicată sancțiunea sub formă de avertisment, iar din acel moment a expirat mai mult de un an de zile. Potrivit acesteia, în baza art. 24 alin. (1) din Legea nr. 950 din 19 iulie 1996 cu privire la colegiul disciplinar și la răspunderea disciplinară a judecătorilor, se consideră că reclamanta nu a fost supusă sancțiunii disciplinare.

47. Cu privire la ilegalitatea motivului eliberării din funcție în baza unui articol din „Ziarul de Gardă” din 2013, unde s-a scris despre reclamantă că „judecătoarea Domnica Manole deține cele mai multe mașini dintre toți judecătorii din Republica Moldova, chiar dacă avea un salariu de câteva mii de lei”, ea susține că acest motiv nu putea fi pus la baza hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii, deoarece a fost aplicat fără o procedură disciplinară.

48. În privința motivului eliberării din funcție în baza informațiilor „Centrului de Investigații Jurnalistice” din 2014, unde s-a menționat „despre o hotărâre în favoarea unei companii de construcții care a obținut un teren de construcții de la autoritățile locale pentru bani de nimic”, ea susține că este un motiv aplicat arbitrar de către Consiliul Superior al Magistraturii, deoarece nu a fost examinată în cadrul unei proceduri disciplinare.

49. În „cazul avocatei Moloșag Natalia”, Consiliul Superior al Magistraturii a reținut că reclamanta Domnica Manole a favorizat, în calitate de judecător, pe avocata sa Moloșag Natalia, la pronunțarea deciziei din 6 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău, cauza nr. 02-3a-26508-29112016, prin care s-a anulat hotărârea Adunării Generale Extraordinare a Baroului Chișinău din 22 decembrie 2015 privind revocarea Decanului Baroului Chișinău, Moloșag Natalia. Reclamanta se afla într-un conflict de interese, deoarece avocatul Moloșag Natalia a apărut interesele doamnei Domnica Manole în cererea ei de chemare în judecată depusă împotriva Consiliului Superior al Magistraturii nr. 7/2 din 26 ianuarie 2016 cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcției vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție. Astfel, reclamanta a invocat că acest fapt nu putea constitui motiv de eliberare din funcție deoarece în privința acestei chestiuni nu a fost emisă o hotărâre irevocabilă în cadrul unei proceduri disciplinare.

50. Reclamanta consideră ilegal motivul existenței a două cauze de condamnare la CEDO, Hyde Park ș.a. v. Republica Moldova din 2009 și Avram ș.a. v. Republica Moldova din 2011, care a stat la baza eliberării sale din funcție. Ea invocă hotărârea Curții Constituționale nr. 23 din 25 iulie 2016 și lipsa unei sentințe judecătorești care să constate că a comis sau a admis, intenționat sau din neglijență gravă, acțiuni sau inacțiuni care au determinat ori au contribuit semnificativ la încălcarea prevederilor Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care a fost constatată printr-o hotărâre a Curții Europene.

51. De asemenea, reclamanta Domnica Manole a subliniat că odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Consiliul Superior al Magistraturii nu are competența de a constata și examina abaterile disciplinare.

52. Reclamanta a făcut trimitere la practica judiciară a Curții Supreme de Justiție, și anume la decizia din 28 decembrie 2011 a Curții Supreme de Justiție, dosarul nr. 3r-2571/11, la decizia din 28 septembrie 2011 a Curții Supreme de Justiție, dosarul nr. 3r-2276/11, menționând că Consiliul Superior al Magistraturii este competent să examineze cazuri privind răspunderea disciplinară a judecătorilor și să aplice sancțiuni doar în situația în care sunt contestate hotărârile Colegiului disciplinar.

53. Domnica Manole a menționat că la pct. 13 din Agenda ședinței Consiliului Superior al Magistraturii a fost inclusă doar chestiunea „cu privire la avizele consultative pe marginea verificării unor judecători și candidați la funcția de judecător”, nefiind inclusă chestiunea cu privire la eliberarea sa din funcție, cât și examinarea altor motive enunțate mai sus, care au stat la baza eliberării sale din funcție.

54. Reclamanta arată că în procesul-verbal nr. 21 din 4 iulie 2017 nu este inclusă informația despre procedura de deliberare și votare, contrar art. 24 alin. (1) și art. 26 alin. (3) din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii și că în procesul-verbal nu a fost consemnat dacă votul a fost unanim, nici numărul de voturi „pro” sau „contra”.

55. Cu referire la avizele consultative emise de către Serviciul de Informații și Securitate, reclamanta arată că constatările expuse în avize nu relevă existența factorilor de risc în sensul art. 4 lit. a) și c) din Legea nr. 271 din 18 decembrie 2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice.

56. Reclamanta invocă, de asemenea, ilegalitatea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 450/21 din 4 iulie 2017, prin care s-a dispus examinarea Avizului consultativ emis de Serviciul de Informații și Securitate pe marginea verificării judecătorului Domnica Manole, în ședință închisă.

57. Reclamanta consideră că hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 450/21 din 4 iulie 2017 este una arbitrară, abuzivă și nemotivată.

58. La fel, invocă că i-a fost lezat dreptul la viață privată și de familie, prin lezarea dreptului la exercitarea profesiei și la carieră, iar sancțiunea excluderii sale din profesia de judecător a fost disproporționată.

59. În motivarea cererii de **totalizare din 3 martie 2018** reclamanta a menționat că prin declararea neconstituționalității articolelor 5 lit. a) și 15 alineatele (2), (4) și (5) din Legea nr. 271 din 18 decembrie 2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice, aceste prevederi legale au devenit nule din momentul adoptării hotărârii Curții Constituționale, care are putere de lege și este obligatorie, inclusiv prin considerentele pe care se sprijină, pentru toate organele constituționale ale Republicii Moldova, ea aplicându-se direct, fără nici o altă condiție de formă.

60. Reclamanta observă că odată ce Consiliul Superior al Magistraturii a aplicat, la adoptarea hotărârii nr. 451/21 din 4 iulie 2017, normele legale declarate neconstituționale, această hotărâre este lovită de nulitate prin efectul normelor devenite nule din momentul adoptării hotărârii Curții Constituționale. Curtea Supremă de Justiție este obligată să aplice direct, fără nici o altă condiție de formă, normele neconstituționale.

61. În motivarea cererii de chemare în judecată **concretizată din 22 iulie 2024** reclamanta a menționat că, dată fiind modificarea pretențiilor din acțiunea dedusă judecății prin substituirea unui capăt de cerere cu altele două, nu va mai desfășura argumentele și temeiurile pentru care considera întemeiată acțiunea cu referire la capetele de cerere care nu au suferit modificări. De asemenea, a reiterat poziția sa, subliniind că susține în continuare cererea de chemare în judecată și consideră întemeiate criticile formulate.

62. În ceea ce privește capetele de cerere concretizate prin cererea depusă la 22 iulie 2024, reclamanta a indicat că demiterea sa din funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău a fost ilegală, aspect confirmat, în opinia sa, de lucrările dosarului.

63. Totodată, reclamanta a subliniat că, la data redeschiderii procedurii (5 iunie 2024) și la momentul formulării cererii de concretizare din 22 iulie 2024, era încadrată într-o altă funcție, astfel încât restabilirea sa în funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău nu mai este oportună.

64. De asemenea, aceasta a susținut că, având în vedere faptul că demiterea sa a avut loc la 29 iulie 2017, iar la 15 august 2019 a fost numită în funcția de judecător al Curții Constituționale, se impunea concretizarea cuantumului salariului de funcție și a perioadei pentru care se solicita încasarea acestuia din contul Consiliului Superior al Magistraturii.

65. În acest sens, reclamanta a indicat că, potrivit Certificatului nr. 4-356/1-1609 din 10 iulie 2024 emis de Curtea de Apel Chișinău, pentru perioada 29 iulie 2017 – 15 august 2019, avea dreptul să solicite încasarea sumei de 627.659 lei cu titlu de salariu pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă.

66. Reclamanta a invocat, prevederile art. 25 alin. (4) din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, potrivit căroră, în cazul anulării hotărârii de eliberare din funcție a judecătorului, acesta urma să fie repus în toate drepturile avute anterior și să îi fie plătite, conform legii, drepturile bănești de care a fost lipsit.

67. Aceasta a susținut că, în speță, în eventualitatea în care instanța ar analiza argumentele invocate în cererea de chemare în judecată formulată împotriva autorităților pârâte și ar ține cont de constatările Curții Constituționale din Hotărârea nr. 32 din 5 decembrie 2017, precum și de Hotărârea CtEDO din 18 iulie 2023 în cauza Domnica Manole vs. Republica Moldova (cererea nr. 26360/19), ar trebui să se pronunțe asupra ilegalității actelor administrative contestate. În acest context, având în vedere dispozițiile art. 25 alin. (4) din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995, instanța ar fi obligată să dispună încasarea în beneficiul reclamantei a salariului pentru întreaga perioadă în care aceasta a fost lipsită de dreptul de a munci și de a-și exercita atribuțiile de funcție.

68. În ceea ce privește capătul de cerere, de încasare a sumelor bănești, reclamanta a menționat că solicitarea privind încasarea din contul Consiliului Superior al Magistraturii a indemnizației unice de concediere în valoare de 384.250 lei a fost formulată în contextul renunțării sale la capătul de cerere referitor la restabilirea în funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău.

69. Aceasta a subliniat că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, repararea unei încălcări a drepturilor persoanei, în conformitate cu exigențele

de echitate ale procesului judiciar, garantate de art. 6 din Convenție, impune, printre altele, obligația de a repara consecințele acestei încălcări astfel încât să fie restabilită, pe cât posibil, situația existentă anterior (Brumărescu v. România, nr. 28342/95 §19; Oferta Plus v. Moldova, nr. 14385/04 din 12.02.2008, §70).

70. În motivarea *cererii privind majorarea cuantumului pretențiilor din 21 noiembrie 2024* reclamanta a susținut că prin această cerere, capetele de cerere din acțiunea dedusă judecății, astfel cum au fost concretizate prin cererea de chemare în judecată din 22 iulie 2024, au fost completate cu un nou capăt de cerere, prin care a solicitat încasarea, în beneficiul său, a prejudiciului cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației) în valoare de 601.410,45 lei.

71. Aceasta a indicat că prejudiciul respectiv a fost calculat pentru perioada 1 septembrie 2017 – 20 noiembrie 2024, în conformitate cu datele oficiale comunicate de Biroul Național de Statistică, iar calculul detaliat al prejudiciului, împreună cu formula utilizată, a fost anexat la cerere. De asemenea, a susținut că este universal cunoscut faptul că inflația erodează valoarea salariului, subminând în același timp scopul garanției securității financiare.

72. Reclamanta a invocat prevederile art. 145 alin. (1) și (2) din Codul muncii, care se aplică în egală măsură și în cazul său, menționând că neachitarea la timp a salariului impunea indexarea obligatorie și în mărime deplină a acestuia, dacă reținerea depășea o lună calendaristică de la data stabilită pentru achitare. A subliniat, de asemenea, că indexarea trebuia efectuată separat pentru fiecare lună, în conformitate cu coeficientul inflației calculat conform normelor în vigoare.

73. Totodată, reclamanta a indicat că, potrivit art. 12 alin. (15) din Legea nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, valoarea de referință se reexaminează anual, în funcție de condițiile economice și de posibilitățile bugetului public național, cel puțin la nivelul prognozat al ratei inflației.

74. Aceasta a argumentat că, dacă nu ar fi fost demisă ilegal și arbitrar din funcția de judecător la Curtea de Apel Chișinău, ar fi beneficiat de un salariu lunar ajustat la rata inflației, conform prevederilor legale, având posibilitatea reală de a utiliza mijloacele financiare respective în perioada realizării câștigului salarial.

75. În schimb, reclamanta a susținut că, fiind lipsită în mod ilegal de dreptul de a munci prin demiterea sa, eventuala adjudecare în beneficiul său a salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă justifica, implicit, și încasarea prejudiciului cauzat de creșterea indicelui prețurilor de consum.

76. În susținerea acestui argument, aceasta a evidențiat că puterea de cumpărare a monedei naționale în perioada 29 iulie 2017 – 15 august 2019 nu putea fi comparată cu cea din 2024, având în vedere că rata inflației a variat semnificativ: 2019: 4,8%; 2020: 3,8%; 2021: 5,1%; 2022: 28,8%; 2023: 10,4%.

77. În acest context, reclamanta a invocat prevederile art. 25 alin. (4) din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995, care stipulează că, în cazul anulării hotărârii de eliberare din funcție a unui judecător, acesta trebuie repus în toate drepturile avute anterior, inclusiv prin achitarea drepturilor bănești de care a fost lipsit. A subliniat că repunerea în drepturi include și dreptul la o compensație echitabilă pentru prejudiciul cauzat de creșterea indicelui prețurilor de consum, astfel încât impactul inflației să fie atenuat de la data pierderii drepturilor salariale până la data acestei cereri.

B. Poziția pârâtului – Serviciului de Informații și Securitate (f.d. 126, Vol. VI)

78. Prin referința depusă la data de 4 octombrie 2024, Serviciul de Informații și Securitate a menționat că potrivit cerințelor înaintate, reclamanta a solicitat anularea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 450/21 din 4 iulie 2017 și încasarea unor sume de bani din contul Consiliului Superior al Magistraturii.

79. Astfel, analizând cererea concretizată, Serviciul de Informații și Securitate nu a identificat pretenții adresate acestuia, iar Hotărârea pronunțată de instanța de judecată nu ar afecta drepturile sau obligațiile Serviciului de Informații și Securitate.

80. În acest context, Serviciul de Informații și Securitate nu s-a putut expune cu privire la obiectul acțiunii și a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

C. Poziția pârâtului – Consiliului Superior al Magistraturii (f.d. 153-154, Vol. VI)

81. Prin explicațiile depuse la data de 29 noiembrie 2024, Consiliul Superior al Magistraturii a lăsat la discreția instanței aprecierea temeiniciei pretențiilor din acțiunea depusă de Domnica Manole și a solicitat examinarea cauzei în lipsa reprezentantului.

D. Poziția părților în ședință publică

82. În cadrul [ședinței de judecată](#), avocatul Angela Popil acționând în interesele Domnicăi Manole a susținut acțiunea, cererea de chemare în judecată concretizată din 22 iulie 2024 și cererea privind majorarea cuantumului pretențiilor din 21 noiembrie 2024 reiterând motivele de fapt și de drept expuse prezentate în aceasta și a solicitat admiterea solicitărilor reclamantei în sensul formulat.

LEGISLAȚIA ȘI STANDARDELE RELEVANTE

83. Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

84. Art. 257 alin. (1) și (2) din Codul administrativ:

„Prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019. La data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr.793/2000 și Legea nr.190/1994 cu privire la petiționare.”

85. Art. 258 alin. (3) din Codul administrativ:

„Procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.”

86. Art.16 din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 (*în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat*):

„Persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

Acțiunea poate fi înaintată nemijlocit instanței de contencios administrativ în cazurile expres prevăzute de lege și în cazurile în care persoana se consideră vătămată

într-un drept al său prin nesoluționarea în termen legal ori prin respingerea cererii prealabile privind recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate.

Reclamanții, în acțiunile născute din raporturi de contencios administrativ, sînt scutiți de plata taxei de stat.”

87. Art. 25 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 (*în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat*):

„Judecînd acțiunea, instanța de contencios administrativ adoptă una din următoarele hotărîri respinge acțiunea ca fiind nefondată sau depusă cu încălcarea termenului de prescripție.”

88. Art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 (*în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat*):

„Actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care: a) este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii.”

89. Art. 191 alin. (5) lit. a) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție soluționează în primă instanță, prin hotărâri irevocabile, acțiunile în contencios administrativ privind contestarea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii și ale Consiliului Superior al Procurorilor.”

90. Art. 219 din Codul administrativ:

„Instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Instanța de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.

91. Art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ:

„Examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.”

92. Art. 4 alin. (3) lit. c) din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii (*în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat*):

„Întru exercitarea funcțiilor sale, Consiliul Superior al Magistraturii are următoarele competențe în domeniul respectării disciplinei și eticii judecătorilor:

c) în baza hotărîrii colegiului disciplinar, înaintează Președintelui Republicii Moldova sau, după caz, Parlamentului propunerea privind eliberarea din funcția de președinte sau vicepreședinte al instanței de judecată sau privind eliberarea din funcția de judecător.”

93. Art. 22¹ din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 (*în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat*):

„Informațiile privind comunicarea interzisă dintre un judecător cu un participant la proces sau cu alte persoane, inclusiv cu persoane cu funcții de demnitate publică, prezentate în condițiile stabilite la art.15 alin.(2) din Legea nr.544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, precum și informațiile despre comunicarea interzisă prezentate de alte persoane interesate se examinează în cel mult 15 zile de la data înregistrării lor în Consiliul Superior al Magistraturii.

După examinarea informațiilor, Consiliul Superior al Magistraturii decide privind:

a) transmiterea informației la adresa Procuraturii Generale în cazul în care sînt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.303 din Codul penal sau ale contravenției prevăzute la art.317 alin.(2) din Codul contravențional;

b) informarea conducerii autorității sau a organelor de autoadministrare competente în cadrul cărora activează persoanele care au admis comunicarea interzisă cu judecătorul;

c) remiterea materialelor, conform procedurii stabilite de lege, pentru pornirea urmăririi disciplinare împotriva judecătorului în cazul în care acesta a admis comunicarea interzisă sau nu a informat în modul stabilit Consiliul Superior al Magistraturii despre comunicarea interzisă sau despre tentativa de comunicare interzisă.”

94. Art. 8¹ din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 (*în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat*):

„Activitatea Consiliului Superior al Magistraturii este transparentă și se realizează prin asigurarea accesului societății și al mass-media la informațiile privind activitatea Consiliului.

Ședințele Consiliului Superior al Magistraturii sînt publice, în afară de cazurile cînd, la cererea motivată a președintelui sau a cel puțin 3 membri ai Consiliului, se hotărăște, cu votul majorității membrilor prezenți, ca ședințele să fie închise și cînd dezbaterile publice a chestiunilor incluse pe ordinea de zi ar putea să aducă atingere vieții private a persoanelor.

Consiliul Superior al Magistraturii creează condiții și întreprinde măsurile necesare pentru a asigura participarea reprezentanților mass-media și a persoanelor interesate la ședințele sale.

Agenda ședinței Consiliului Superior al Magistraturii, proiectele de hotărâri și materialele adiționale care urmează a fi supuse examinării se plasează pe pagina web a Consiliului cu cel puțin 3 zile înainte de ședință.

Ședințele Consiliului Superior al Magistraturii se înregistrează prin utilizarea mijloacelor video și audio și se consemnează în procese-verbale, care se plasează pe pagina web a Consiliului.

Regulamentele aprobate de Consiliul Superior al Magistraturii și anunțurile privind lansarea concursurilor pentru suplinirea funcțiilor de judecător se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Hotărârile adoptate de Consiliul Superior al Magistraturii și de organele sale, opiniile separate ale membrilor Consiliului, precum și rapoartele anuale ale Consiliului se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii.”

95. Art. 24 Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 (*în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat*):

„Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor săi, cu excepția cazului prevăzut la art.19 alin.(4).

Votarea se efectuează în lipsa persoanei al cărei caz este examinat și în lipsa celorlalți invitați.

Hotărârea se expune în scris și se semnează de președintele ședinței.

În cazul în care un membru al Consiliului Superior al Magistraturii face opinie separată, aceasta va fi motivată și se va anexa la hotărâre fără a i se da citire.

În cazul în care Consiliul Superior al Magistraturii își exercită atribuțiile prevăzute la art.22 alin.(4), membrul Consiliului care a înaintat sesizarea privind faptele ce pot constitui abateri disciplinare nu participă la deliberare.”

96. Art. 15 din Legea nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice (*în vigoare până la data de 5 decembrie 2017*):

„În termen de 7 zile lucrătoare din data primirii avizului sau, după caz, avizului suplimentar al organului de verificare, autoritatea publică decide asupra compatibilității /incompatibilității titularului, candidatului la funcția publică cu interesele acestei funcții.

Titularul, candidatul la funcția publică se consideră compatibili cu interesele funcției publice dacă îndeplinesc cerințele și restricțiile stabilite de lege pentru funcția publică și dacă nu au fost descoperiți factori de risc.

Decizia privind incompatibilitatea cu interesele funcției publice, care include și motivele de incompatibilitate, se comunică în scris titularului, candidatului la funcția publică în termen de 5 zile lucrătoare din data emiterii. Accesul terților la informația privind motivele de incompatibilitate se admite numai cu consimțământul persoanei verificate.

În cazul unei decizii de incompatibilitate cu interesele funcției publice, candidatul nu poate ocupa funcția publică respectivă.

Decizia privind incompatibilitatea titularului cu interesele funcției publice servește drept temei pentru eliberarea lui din funcție. Titularul, cu acordul său, poate fi transferat, după caz, la o funcție neprevăzută la art.5.

Persoana în a cărei privință a fost emisă o decizie de incompatibilitate cu interesele funcției publice poate candida la o funcție publică prevăzută la art.5 doar după înlăturarea împrejurărilor care au servit drept temei pentru emiterea unei astfel de decizii.

Organul de verificare este informat despre compatibilitatea /incompatibilitatea cu interesele funcției publice a persoanei care a fost supusă verificării.

Decizia privind incompatibilitatea cu interesele funcției publice poate fi contestată în modul stabilit de lege.

Notă: art.15 alin.(2), (4) și (5) a fost declar neconstituțional în partea ce se referă la verificarea candidaților la funcția de judecător și a judecătorilor în exercițiu conform Hotărârii Curții Constituționale nr. 32 din 5 decembrie 2017

97. Art. 18 din Legea nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 privind verificarea titularilor și a candidaților la funcții publice (*în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat*):

„Chestionarul completat de titularul, candidatul la funcția publică și informațiile obținute de organul de verificare în cadrul verificării, cu excepția informațiilor privind elementele constitutive ale unei infracțiuni și a altor date stabilite de lege, reprezintă date cu caracter personal.

Accesul la datele cu caracter personal se acordă în modul stabilit de Legea cu privire la protecția datelor cu caracter personal.”

98. Art. 8 din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului (*în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat*):

„Funcția de judecător este incompatibilă cu:

a) orice altă funcție sau activitate remunerată, cu excepția activității didactice, științifice și de creație;

b) mandatul de deputat în Parlament sau de consilier în autoritatea administrației publice locale;

c) activitatea de întreprinzător, desfășurată personal sau prin intermediul unui terț;

d) calitatea de membru al organului de conducere al unei organizații comerciale.

Judecătorul poate colabora la publicații de specialitate cu caracter literar, științific sau social, ori la emisiuni audiovizuale, fiindu-i interzis ca în studiile, articolele și intervențiile sale să se pronunțe cu privire la problemele curente de politică internă.

Judecătorul nu este în drept să prezinte reprezentanților mass-media informații despre cauzele aflate în procedură de examinare în instanța judecătorească decât prin intermediul persoanei responsabile pentru relațiile cu mass-media.

Este interzisă comunicarea judecătorilor cu participanții la proces sau cu alte persoane, inclusiv cu persoane cu funcții de demnitate publică, dacă o astfel de comunicare este legată de dosarul aflat în procedura judecătorului și are loc în alt mod decât cel prevăzut de regulile de procedură. Comunicarea este interzisă din momentul de înregistrare a dosarului în instanța de judecată și pînă la emiterea hotărârii irevocabile privind dosarul. Orice comunicare în afara ședințelor de judecată se face în scris și se anexează obligatoriu la dosar.

Judecătorului îi este interzis:

a) să dea consultații scrise sau verbale în probleme litigioase;

b) să fie membru al unui partid politic sau să desfășoare orice activitate cu caracter politic, inclusiv pe perioada detașării din funcție.

Judecătorul care a fost ales în funcția de Președinte al Republicii Moldova, a fost ales deputat în Parlament, consilier în autoritatea administrației publice locale sau a fost numit membru al Guvernului, în termen de 30 de zile de la data validării/acceptării mandatului, depune cerere de demisie în condițiile art.26. În cazul în care judecătorul nu depune cerere de demisie, după expirarea termenului de 30 de zile acesta este eliberat de drept din funcția de judecător.”

99. Art. 15 din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 (*în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat*):

„Judecătorii sînt obligați:

a) să fie imparțiali;

b) să asigure apărarea drepturilor și libertăților persoanelor, onoarei și demnității acestora;

c) să respecte întocmai cerințele legii la înfăptuirea justiției și să asigure interpretarea și aplicarea uniformă a legislației;

d) să se abțină de la fapte care dăunează intereselor serviciului și prestigiului justiției, care compromit cinstea și demnitatea de judecător, provoacă îndoieli față de obiectivitatea lor;

d¹) să respecte prevederile art.6 alin.(2) din Legea nr.325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale;

e) să respecte prevederile Codului de etică al judecătorului;

f) să nu divulge secretul deliberării, informațiile obținute în ședință închisă, precum și datele urmăririi penale;

f¹) să declare actele de corupție și actele conexe acestora, faptele de comportament corupțional, care i-au devenit cunoscute în exercitarea atribuțiilor de serviciu;

f²) să prelucreze datele cu caracter personal în conformitate cu prevederile Legii nr.133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal;

g) să depună declarația de avere și interese personale;

i) să-și verifice starea de sănătate în condițiile prevăzute la art.6¹.

În cazul în care a fost admisă comunicarea sau tentativa de comunicare interzisă a unui participant la proces sau a altor persoane, inclusiv a persoanelor cu funcții de demnitate publică, cu judecătorul în circumstanțele prevăzute la art.8 alin.(3¹), judecătorul este obligat să informeze în scris, în aceeași zi, Consiliul Superior al Magistraturii despre producerea acestui fapt.”

100. Art. 25 din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 (*în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat*):

„Judecătorul este eliberat din funcție de organul care l-a numit în cazul:

a) depunerii cererii de demisie;

b) stabilirii necorespunderii evidente funcției deținute, ca rezultat al evaluării performanțelor;

d) transferului într-o altă funcție în condițiile legii;

f) comiterii unei abateri disciplinare specificate la în Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor;

g) pronunțării hotărârii definitive de condamnare;

g¹) stabilirii, prin actul de constatare rămas definitiv, a încheierii directe sau prin intermediul unei persoane terțe a unui act juridic, luării sau participării la luarea unei decizii fără soluționarea conflictului de interese real în conformitate cu prevederile legislației privind reglementarea conflictului de interese;

g²) nedeunerii declarației de avere și interese personale sau refuzului de a o depune, în condițiile art.27 alin.(8) din Legea nr.132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate;

g³) dispunerii de către instanța de judecată, prin hotărâre irevocabilă, a confiscării averii nejustificate.

h) pierderii cetățeniei Republicii Moldova;

i) nerespectării prevederilor art. 8;

j) constatării incapacității de muncă, dovedite prin certificat medical;

k) expirării împluternicirilor în legătură cu nenumirea judecătorului pînă la atingerea plafonului de vîrstă, precum și în legătură cu atingerea de către acesta a plafonului de vîrstă;

l) constatării, prin hotărâre judecătorească definitivă, a capacității de exercițiu restrînse sau a incapacității de exercițiu.

Propunerea privind eliberarea judecătorului din funcție este înaintată de Consiliul Superior al Magistraturii Președintelui Republicii Moldova sau, după caz, Parlamentului.

Modul de eliberare din funcție a judecătorului și de contestare a hotărârii de eliberare se stabilește de legislație.

(3¹) Eliberarea din funcție a judecătorului în baza temeiurilor specificate la alin.(1) lit.b), f), g) și i) atrage lipsirea acestuia de dreptul la indemnizația unică de concediere, prevăzută la art.26 alin.(3), și la stabilirea pensiei în condițiile art.32. Judecătorii care cad sub incidența prezentului alineat vor avea dreptul la pensie pentru limită de vîrstă conform condițiilor generale stabilite de Legea nr.156-XIV din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat.

În cazul anulării hotărârii de eliberare din funcție a judecătorului acesta va fi repus în toate drepturile avute anterior, plătindu-i-se, în modul stabilit de lege, drepturile bănești de care a fost lipsit.

În caz de deces al judecătorului, Consiliul Superior al Magistraturii declară funcția vacantă.”

101. Prin Legea nr. 137 din 27 septembrie 2018, care a intrat în vigoare la 19 octombrie 2018, nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 a fost modificată, iar art.25 alin. (1) lit. (i), a fost reformulat astfel: „nerespectării prevederilor art. 8 alin.(1)”. Efectul acestei modificări a fost de a limita eliberarea judecătorilor din funcție în baza acestui articol la cazurile de incompatibilitate prevăzute în primul alineat din art. 8, excluzând nerespectarea interdicțiilor care le sunt aplicabile.

102. Art. 4 alin. (1) lit. l) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor (*în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat*):

„Constituie abatere disciplinară:
încălcarea prevederilor referitoare la incompatibilitățile, interdicțiile și restricțiile de serviciu care îi privesc pe judecători.”

103. Art. 6 alin. (1), (2), (6) și (8) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 (*în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat*):

„Sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate judecătorilor sînt:

- a) avertismentul;
- b) muștrarea;
- c) reducerea salariului;
- d) eliberarea din funcția de judecător.

Pentru judecătorii care îndeplinesc funcția de președinte sau vicepreședinte al instanței de judecată, în afară de sancțiunile indicate la alin.(1), poate fi aplicată și sancțiunea disciplinară de eliberare din funcția respectivă.

Eliberarea din funcția de judecător reprezintă încetarea de drept a împuternicirilor judecătorului ca urmare a comiterii unei abateri disciplinare. Propunerea de eliberare din funcția de judecător este înaintată de Consiliul Superior al Magistraturii în modul stabilit de lege.

Sancțiunile prevăzute la alin.(1) lit.a), b) și c) din prezentul articol nu pot fi aplicate în cazul săvîrșirii abaterii disciplinare prevăzute la art.4 alin.(1) lit.1).”

Alin. (8), a fost abrogat prin Legea nr. 136 din 19 iulie 2018, care a intrat în vigoare la 14 octombrie 2018.

104. Art. 7 alin. (2) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 (*în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat*):

„Sancțiunile disciplinare se aplică proporțional gravității abaterii disciplinare comise de judecător și de circumstanțele personale ale acestuia. Gravitatea abaterii disciplinare este determinată de natura faptei comise și de consecințele produse. Consecințele produse sînt evaluate avînd în vedere atît efectele asupra persoanelor implicate în procesul judiciar în cadrul căruia s-a comis fapta, cît și efectele asupra imaginii și prestigiului justiției.”

105. Art. 18 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 (*în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat*):

„Procedura disciplinară include următoarele etape:

- a) depunerea sesizărilor privind faptele care pot constitui abateri disciplinare;
- b) verificarea sesizărilor de către Inspekția Judiciară;
- c) examinarea admisibilității sesizărilor pentru pornirea procedurii disciplinare de către completul de admisibilitate;
- d) examinarea cauzelor disciplinare de către colegiul disciplinar;
- e) adoptarea hotărîrilor pe cauzele disciplinare.”

106. Art. 1 din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 (*în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat*):

„Contenciosul administrativ ca instituție juridică are drept scop contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept.

Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

107. Art. 16 alin. (1) și (2) din Legea nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 (*în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat*):

„Persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

Acțiunea poate fi înaintată nemijlocit instanței de contencios administrativ în cazurile expres prevăzute de lege și în cazurile în care persoana se consideră vătămată într-un drept al său prin nesoluționarea în termen legal ori prin respingerea cererii prealabile privind recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate.”

108. Art. 30 din Legea nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 (*în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat*):

„Recursul suspendă executarea hotărârii.”

109. Art. 31 din Legea nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 (*în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat*):

„Hotărârile judecătorești irevocabile, adoptate în condițiile prezentei legi, constituie titluri executorii.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

110. În urma examinării actelor dosarului, Completul de judecată constată că, pe parcursul desfășurării procedurii judiciare, reclamanta a modificat și a concretizat pretențiile sale în repetate rânduri. Aceste aspecte au fost detaliat expuse la capitolul „ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ” a prezentei hotărâri.

111. Pentru a asigura o analiză clară și coerentă a speței, Completul de judecată consideră necesar să evidențieze, în primul rând, ultimele solicitări ale reclamantei, întrucât acestea reflectă în mod direct obiectul actual al cauzei. Modificarea și concretizarea pretențiilor în cadrul procesului sunt permise de normele de procedură, însă instanța trebuie să stabilească dacă aceste ajustări sunt justificate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei.

112. Astfel, prin acțiunea depusă și ulterior concretizată, reclamanta solicită următoarele:

- (1) anularea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 450/21 din 4 iulie 2017 privind examinarea în ședință închisă a Avizului consultativ al Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova pe marginea verificării judecătorului Curții de Apel Chișinău Domnica Manole;
- (2) anularea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.451/21 din 4 iulie 2017 cu privire la declararea incompatibilității cu funcția de judecător și propunerea adresată Președintelui Republicii Moldova pentru eliberarea din funcție a judecătorului Curții de Apel Chișinău, Domnica Manole;
- (3) încasarea din contul Consiliului Superior al Magistraturii în beneficiul reclamantei Domnica Manole a salariului pentru funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă 29 iulie 2017 – 15 august 2019, în mărime totală de 627.659 lei;
- (4) încasarea din contul Consiliului Superior al Magistraturii în beneficiul reclamantei Domnica Manole a indemnizației unice de concediere în mărime de 384.250 lei.
- (5) încasarea din contul Consiliului Superior al Magistraturii în beneficiul reclamantei Domnica Manole a prejudiciului moral în mărime de 100.000 euro.
- (6) încasarea din contul Consiliului Superior al Magistraturii a cheltuielilor de judecare a cauzei în mărime de 27.000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și 1.365,50 lei cu titlu de costuri de procedură.
- (7) încasarea din contul Consiliului Superior al Magistraturii în beneficiul reclamantei Domnica Manole a prejudiciului cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației) în mărime de 601.410,45 lei, calculat pentru perioada 1 septembrie 2017 – 20 noiembrie 2024.

113. Referitor la pretențiile reclamantei privind încasarea salariului pentru funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău pentru perioada absenței forțate de la muncă, acordarea indemnizației unice de concediere, încasarea prejudiciului cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației) și repararea prejudiciului moral, Completul de judecată constată că aceste aspecte necesită o analiză separată, având în vedere natura lor patrimonială și implicațiile juridice complexe.

114. Examinarea acestor pretenții trebuie să se raporteze la normele naționale aplicabile regimului de salarizare și concediere a judecătorilor, care stabilesc condițiile pentru plata salariilor restante și acordarea indemnizațiilor de concediere în cazul încetării funcției. Având în vedere aceste considerente, Completul de judecată a adoptat o încheiere separată, în care a analizat detaliat fiecare pretenție în parte, ținând cont de cadrul legal aplicabil.

115. Având în vedere această soluție, instanța de judecată urmează să examineze în detaliu celelalte solicitări formulate de reclamantă, întrucât acestea constituie forma finală a pretențiilor asupra cărora se va pronunța, și anume:

- 1) anularea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 450/21 din 4 iulie 2017 privind examinarea în ședință închisă a Avizului consultativ al Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova pe marginea verificării judecătorului Curții de Apel Chișinău Domnica Manole;
- 2) anularea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.451/21 din 4 iulie 2017 cu privire la declararea incompatibilității cu funcția de judecător și propunerea adresată Președintelui Republicii Moldova pentru eliberarea din funcție a judecătorului Curții de Apel Chișinău, Domnica Manole;
- 3) încasarea din contul Consiliului Superior al Magistraturii a cheltuielilor de judecare a cauzei în mărime de 27.000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și 1.365,50 lei cu titlu de costuri de procedură.

116. La 18 iulie 2023, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a pronunțat hotărârea pe fond în cauza [Manole vs. Republica Moldova](#) (cererea nr.26360/19), prin care a declarat admisibilă plângerea formulată în temeiul Articolului 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și inadmisibilă plângerea întemeiată pe Articolul 18 coroborat cu Articolul 10 din Convenție. A constatat încălcarea Articolului 10 din Convenție, reținând că măsurile adoptate împotriva reclamantei au constituit o ingerință disproporționată în dreptul său la libertatea de exprimare. A hotărât că nu este necesară examinarea separată a admisibilității și fondului plângerilor formulate în temeiul Articolelor 6 § 1 și 8 din Convenție, considerând că analiza principală privind Articolul 10 este suficientă pentru soluționarea cauzei. A dispus despăgubirea reclamantei, obligând Statul reclamat să achite, în termen de trei luni de la data la care hotărârea devine definitivă

conform Articolului 44 § 2 din Convenție, următoarele sume, care trebuie convertite în moneda națională la rata de schimb aplicabilă la data efectuării plății: 4.500 euro pentru prejudiciul moral, plus orice taxe aplicabile; 5.000 euro pentru costuri și cheltuieli, plus orice taxe aplicabile reclamantei. A stabilit că, în cazul în care aceste sume nu sunt achitate în termenul stabilit, Statul reclamat trebuie să plătească o dobândă suplimentară, calculată la rata dobânzii facilității de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene, majorată cu trei puncte procentuale, aplicabilă pentru perioada de întârziere. A respins restul pretențiilor formulate de reclamantă cu privire la satisfacția echitabilă, considerând că acestea nu sunt justificate în raport cu circumstanțele cauzei.

117. Completul de judecată menționează că Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 18 iulie 2023 a stabilit că eliberarea din funcție a reclamantei a constituit o ingerință disproporționată în dreptul său la libertatea de exprimare, încălcând Articolul 10 din Convenție.

118. Instanța de judecată reține că, în cauza dedusă judecătii, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a examinat în mod detaliat circumstanțele concrete ale speței, analizând atât proporționalitatea măsurii aplicate, cât și impactul acesteia asupra reclamantei. În această ordine de idei, orice pretenție suplimentară trebuie fundamentată în raport cu statuările CtEDO, iar instanța națională este obligată să aplice hotărârea europeană în mod direct, fără a se abate de la concluziile acesteia.

119. Prin urmare, instanța de judecată va analiza solicitările reclamantei exclusiv în limitele stabilite de hotărârea CtEDO, asigurând conformitatea deciziei sale cu standardele Convenției Europene a Drepturilor Omului și cu principiile echității procesuale.

Referitor la anularea [Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.450/21 din 4 iulie 2017](#) cu privire la examinarea în ședință închisă sau publică a avizului consultativ pe marginea verificării unui judecător

120. Completul de judecată constată că, în [agenda ședinței](#) Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 21 din 4 iulie 2017, sub punctul 13, a fost inclusă spre examinare chestiunea privind avizele consultative referitoare la verificarea unor judecători și candidați la funcția de judecător. Printre aceste avize, a fost analizat și cel referitor la judecătorul Curții de Apel Chișinău, Domnica Manole. Această includere în ordinea de zi confirmă că verificarea reclamantei a făcut parte dintr-o procedură amplă, aplicabilă mai multor magistrați, și nu a fost un caz singular.

121. Potrivit [procesului-verbal](#) al ședinței ordinare a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 21 din 4 iulie 2017, președintele ședinței, a propus membrilor Consiliului Superior al Magistraturii să stabilească dacă examinarea avizului consultativ privind judecătorul Domnica Manole trebuie efectuată în ședință deschisă sau închisă. După desfășurarea procedurii de vot, majoritatea membrilor Consiliului au decis examinarea acestei chestiuni în cadrul unei ședințe închise.

122. Completul de judecată observă că la adoptarea hotărârii nr. 450/21 din 4 iulie 2017, Consiliului Superior al Magistraturii s-a condus de prevederile art. 8¹ alin. (2) și art. 24 alin. (1) și (2) din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996, art. 18 din Legea nr.271-XVI din 18 decembrie 2008 și art. 24 alin. (1) și (2) (toate în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat).

123. În acest context, instanța de judecată reține că prevederile art. 8¹ alin.(2) din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 stabilesc principiul general conform căruia ședințele Consiliului Superior al Magistraturii sunt publice, însă pot fi declarate închise în două situații. Prima situație se referă la cazurile în care există o cerere motivată formulată fie de președintele Consiliului Superior al Magistraturii, fie de cel puțin trei membri ai Consiliului, iar decizia de închidere este adoptată cu votul majorității membrilor prezenți. A doua situație vizează protejarea vieții private a persoanelor, atunci când o dezbatere publică ar putea aduce atingere acestui drept fundamental.

124. Prevederile art. 18 din Legea nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 reglementează regimul juridic al chestionarului completat de titularii și candidații la funcții publice, precum și al informațiilor colectate în cadrul procesului de verificare. Potrivit acestui articol, toate aceste date reprezintă date cu caracter personal, cu excepția informațiilor care vizează elementele constitutive ale unei infracțiuni sau alte date stabilite prin lege.

125. Completul de judecată menționează că această normă este fundamentată pe principiul protecției datelor cu caracter personal, consacrat atât în legislația națională, cât și în actele internaționale, cum ar fi Regulamentul General privind Protecția Datelor (GDPR) aplicabil în Uniunea Europeană. Reglementarea urmărește asigurarea confidențialității datelor persoanelor verificate și prevenirea utilizării abuzive sau nejustificate a informațiilor colectate în cadrul procesului de verificare.

126. Prin calificarea chestionarului și a informațiilor obținute în urma verificării drept date cu caracter personal, legea a stabilit că acestea sunt supuse restricțiilor de prelucrare, iar accesul la ele este permis doar în limitele și condițiile expres prevăzute de legislație. Lucru care presupune că autoritățile competente trebuie să respecte principiile necesității, proporționalității și legalității în colectarea, prelucrarea și stocarea acestor date, evitând divulgarea lor neautorizată.

127. În concluzie, art. 18 din Legea nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 stabilește un regim special de protecție pentru informațiile obținute în cadrul verificărilor, tratându-le drept date cu caracter personal și limitând accesul la acestea.

128. Coroborând aceste dispoziții legale, Completul de judecată reflectă o interdependență între principiul transparenței activității Consiliului Superior al Magistraturii și necesitatea protejării datelor personale ale magistraților. În contextul verificărilor efectuate asupra judecătorilor, Consiliul Superior al Magistraturii este obligat să respecte echilibrul dintre transparență și protecția datelor personale, evitând expunerea nejustificată a informațiilor sensibile.

129. Astfel, în cazurile în care pe ordinea de zi a Consiliului Superior al Magistraturii se află examinarea unor chestiuni legate de verificarea judecătorilor, aplicarea art. 18 din Legea nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 impune tratamentul confidențial al datelor colectate, ceea ce justifică desfășurarea ședinței închise conform art. 8¹ din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996.

130. În concluzie, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 450/21 din 4 iulie 2017 a fost adoptată în conformitate cu reglementările legale aplicabile, având la bază necesitatea respectării confidențialității și protecției datelor cu caracter sensibil în cadrul procedurilor de verificare a judecătorului Domnica Manole. Această hotărâre nu a încălcat, sub nicio formă, dreptul reclamantei la un proces echitabil, întrucât procedura urmată a fost legală și conformă standardelor internaționale.

131. De asemenea, instanța de judecată subliniază că opțiunea pentru o ședință închisă a avut drept scop garantarea unui cadru procedural adecvat, permițând o analiză detaliată și obiectivă a situației reclamantei, fără presiuni externe care ar fi putut afecta independența decizională a Consiliului Superior al Magistraturii. Această abordare este în deplină concordanță cu

principiul separației puterilor în stat și cu standardele internaționale în materie de justiție administrativă, care permit limitarea publicității ședințelor atunci când există interese legitime legate de protecția datelor personale și de asigurarea unei evaluări imparțiale a judecătorilor.

132. În consecință, Completul de judecată constată că solicitarea reclamantei privind anularea Hotărârii nr. 450/21 din 4 iulie 2017 este neîntemeiată, având în vedere că reclamanta nu a reușit să demonstreze existența unor elemente de ilegalitate care să justifice anularea actului administrativ contestat.

133. Instanța de judecată subliniază că analiza efectuată asupra legalității și temeiniciei hotărârii nu a relevat încălcări ale normelor procedurale sau substanțiale care să afecteze valabilitatea acesteia.

134. Prin urmare, instanța va respinge solicitarea reclamantei privind anulare a Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 450/21 din 4 iulie 2017.

Referitor la anularea [Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.451/21 din 4 iulie 2017](#) cu privire la avizul consultativ pe marginea verificării unui judecător

135. Astfel, după cum s-a constatat, în temeiul prevederilor art. 8 din Legea nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 privind verificarea titularilor și candidaților la funcții publice, Consiliul Superior al Magistraturii a dispus inițierea procedurii de verificare a judecătorului Domnica Manole.

136. Completul de judecată subliniază că, spiritul și finalitatea legii impuneau nu doar o simplă constatare a unor suspiciuni generale, ci o evaluare riguroasă, imparțială și individualizată a conduitei magistratului, efectuată de autoritatea competentă în mod direct și nemijlocit. O asemenea procedură trebuia să urmărească stabilirea cu claritate a existenței unor fapte determinate, imputabile judecătorului, care – prin conținutul, gravitatea și circumstanțele lor – ar fi putut constitui o veritabilă încălcare a legii sau a normelor de conduită profesională, astfel încât să se justifice măsuri care afectează statutul funcției judiciare. Orice concluzie cu privire la compatibilitatea unui judecător cu funcția trebuie să se întemeieze pe o analiză legală proprie a autorității emitente, iar nu pe preluarea mecanică a unor constatări formulate de terți ori surse externe. Prin urmare, CSM avea obligația să efectueze o apreciere autonomă, argumentată și temeinic documentată, care să reflecte dacă faptele atribuite judecătorului se

circumscriu unor încălcări concrete ale legislației în vigoare sau ale normelor de etică profesională.

137. Bazându-se pe Avizul consultativ (inițial și suplimentar) prezentat de Serviciul de Informații și Securitate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a reținut că judecătorul Domnica Manole a fost vizată în mai multe comentarii publice de presă, și anume:

- în anul 2008, magistrata Domnica Manole a fost filmată în momentul când acorda asistență juridică ex-deputatului Eduard Mușuc;
- în anul 2013, în ”Ziarul de Gardă” s-a scris că magistrata Domnica Manole deține cele mai multe mașini dintre toți judecătorii din Republica Moldova, chiar dacă avea un salariu de câteva mii de lei;
- în anul 2014, într-o investigație realizată de Centrul de Investigații Jurnalistice despre magistrata Domnica Manole se menționa că aceasta a emis o hotărâre în favoarea unei companii de construcții care a obținut un teren de construcții de la autoritățile locale pentru bani de nimic;
- în mass-media s-a vehiculat că magistrata Domnica Manole s-ar face vinovată și de două condamnări a Republicii Moldova la CEDO (în cauzele Hyde Park și alții v. RM, Avram și alții v. RM);
- magistrata Domnica Manole a luat decizii în favoarea avocatei Natalia Moloșag, fapt confirmat prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 6 aprilie 2017, pronunțată în cauza nr. 02-3a-26508-29112016, astfel fiind în conflict de interese. La rândul său, reieșind din dispozitivul hotărârii Curții Supreme de Justiție din 26.02.2016, pronunțat în dosarul nr. 3-3/16 se confirmă că Natalia Moloșag a reprezentat interesele Domnicăi Manole pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Manole Domnica împotriva Consiliului Superior al Magistraturii nr. 7/2 din 26 ianuarie 2016 cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcției vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție. S-a reținut că magistrata a acționat contrar prevederilor art. 52 alin. (1) din Codul de procedură civilă și nu s-a abținut de la judecată; la fel, contrar prevederilor Legii cu privire la declararea averii și intereselor personale, nu a declarat acest conflict de interese și nu s-a abținut de la judecată.

138. Bazându-se pe nota informativă a Inspecției Judiciare din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a reținut că, magistrata Domnica Manole a prezentat explicații pentru postul Jurnal TV cu referire la motivele pentru care a avut o opinie separată în cauza civilă ”Candu Andrian vs ÎCS Jurnal de Chișinău Plus SRL”, cu privire la chestiunea repunerii în termen a apelului declarat de Jurnal TV. Postul Jurnal TV a fost obligat printr-o hotărâre judecătorească să publice dezmințiri cu privire la difuzarea mai multor informații despre președintele Parlamentului RM. În cadrul procedurilor de punere pe rol a apelului declarat de Jurnal TV, dna Domnica Manole a avut opinie separată, considerând că instanța de fond nu a respectat prevederile legale stipulate în codul de Procedură Civilă privind citarea ÎCS Jurnal de Chișinău Plus SRL pentru ședința judiciară din 12 februarie 2016. Dispozitivul hotărârii a fost remis, recepționat de Jurnal TV la 2 februarie 2017; apelul a fost depus la 3 februarie 2017, cu respectarea termenului de 30 de zile. Astfel, existau suficiente temeiuri pentru repunerea în termen a apelului declarat de Jurnal TV. În respectiva situație de explicare de către judecătorul Domnica Manole a chestiunii legate de opinia sa separată, Inspecția Judiciară a conchis că judecătorul a acționat contrar prevederilor art. 8 alin. (3) și (3¹) din Legea cu privire la statutul judecătorului, unde este menționat că judecătorul nu este în drept să prezinte reprezentanților mass-media informații despre cauzele aflate în procedură de examinare în instanța judecătorească decât prin intermediul persoanei responsabile pentru relațiile cu mass-media. S-a reținut că comunicarea judecătorilor cu participanții la proces sau cu alte persoane, inclusiv cu persoane cu funcții de demnitate publică este interzisă, dacă o astfel de comunicare este legată de dosarul aflat în procedura judecătorului și are loc în alt mod decât cel prevăzut de regulile de procedură. Orice comunicare în afara ședințelor de judecată se face în scris și se anexează la dosar. Totodată, s-a menționat aici și Codul de etică și conduită profesională a judecătorului, care în art. 9 alin. (4) stipulează că, judecătorul nu va face comentarii publice, inclusiv în mijloace de informare în masă, pe marginea cauzelor aflate pe rol în instanță până la intrarea în vigoare a hotărârilor adoptate.

139. Totodată, Plenul CSM a constatat că judecătorul Domnica Manole nu a respectat restricțiile stabilite la art. 8 alin. (3) și (3¹) din Legea cu privire la statutul judecătorului, iar potrivit art. 25 alin. 1 lit. i) din Lege, în cazul nerespectării prevederilor art. 8 din Legea cu privire la statutul judecătorului, judecătorul este eliberat din funcție de organul care l-a numit.

140. Astfel, se constată că, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii nu a realizat o evaluare autonomă și riguroasă a faptelor atribuite judecătorului, limitându-se la preluarea automată și necriticată a unor constatări și afirmații incluse în avizele consultative emise de Serviciul de Informații și Securitate, precum și a unor relatări apărute în presă. Completul de judecată statuează că această abordare contravine obligației legale și constituționale a autorității administrative de a adopta decizii motivate exclusiv pe baza unei analize proprii, obiective și în concordanță cu normele de drept aplicabile. Preluarea mecanică a unor informații provenite din surse extrajudiciare, fără a verifica veridicitatea, relevanța și valoarea probatorie a acestora în raport cu cadrul legal incident, denotă lipsa unei verificări efective a conduitei judecătorului și transformă procedura de evaluare într-o formalitate lipsită de garanțiile unui proces echitabil.

141. În absența unei investigații proprii, temeinice și conforme cu exigențele unei analize legale obiective, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a tras concluzia că judecătorul Domnica Manole ar fi incompatibilă cu exercitarea funcției de judecător. O asemenea concluzie a fost formulată fără a se realiza o examinare substanțială a conduitei magistratului din perspectiva obligațiilor legale și deontologice ce îi revin potrivit statutului funcției judiciare. În loc să fundamenteze decizia pe fapte constatate în mod direct și supuse unei interpretări juridice proprii, CSM s-a bazat în principal pe materiale de presă și avize consultative provenite de la o autoritate extrajudiciară, fără a supune respectivele surse unei evaluări critice, coroborate cu standardele de legalitate și imparțialitate.

142. Totodată, Consiliul Superior al Magistraturii a reținut că judecătoria ar fi încălcat prevederile art. 8 alin. (3) și (3¹) din Legea cu privire la statutul judecătorului, fără a identifica în mod concret o faptă precis determinabilă care să constituie abatere disciplinară sau o altă formă de răspundere juridică. Nu a fost analizat dacă sunt întrunite elementele constitutive ale unei astfel de abateri, nici dacă pretinsa conduită a produs consecințe prejudiciabile ori a afectat în mod real independența justiției. În pofida acestei omisiuni, Plenul CSM a recurs la aplicarea prevederilor art. 25 alin. (1) lit. i) din aceeași lege, propunând eliberarea din funcție a magistrei fără o justificare completă, coerentă și bazată pe o analiză juridică aprofundată a faptelor. În consecință, abordarea formalistă a autorității publice echivalează cu lipsa unei verificări efective și autonome asupra conduitei reclamantei, ceea ce afectează legalitatea întregului act administrativ.

143. După cum s-a menționat mai sus, la 18 iulie 2023, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a pronunțat hotărârea pe fond în cauza Manole vs. Republica Moldova (cererea nr. 26360/19), prin care a constatat încălcarea Articolului 10 din Convenție, reținând că eliberarea din funcție a reclamantei a constituit o ingerință disproporționată în dreptul său la libertatea de exprimare, încălcându-se Articolul 10 din Convenție.

144. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat gravitatea excepțională a măsurii aplicate Domnicăi Manole, având în vedere că la acel moment singura sancțiune prevăzută era demiterea, ceea ce a condus la încetarea definitivă a carierei reclamantei după 27 ani de activitate judiciară. Curtea Europeană a concluzionat că această sancțiune a fost disproporționată și nejustificată, nefiind „necesară într-o societate democratică”, încălcând astfel dreptul la liberă exprimare garantat de articolul 10 din Convenție.

145. Curtea Supremă de Justiție, acționând ca primă instanță după admiterea cererii de revizuire, are obligația de a înlătura încălcarea constatată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului și de a restabili situația anterioară încălcării.

146. Instanța reține că, la momentul adoptării Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii, cadrul normativ aplicabil era lipsit de coerență, prezentând contradicții între Legea privind statutul judecătorului și prevederile Legii nr. 271-XVI privind verificarea titularilor și candidaților la funcții publice, în special în ceea ce privește competența Serviciului de Informații și Securitate în evaluarea judecătorilor în exercițiu. În acest context de incertitudine legislativă, Consiliul Superior al Magistraturii avea obligația de a interveni cu o analiză proprie, riguroasă și în deplină conformitate cu principiile statului de drept, în vederea stabilirii clare a faptelor imputate și a încadrării lor în norme legale aplicabile. Lipsa unei astfel de examinări autonome din partea autorității emitente nu doar că agravează confuzia normativă existentă, dar golește de conținut obligația CSM de a fundamenta actele emise pe o raționare juridică proprie și verificabilă.

147. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat, în mod expres, că orice ingerință în statutul profesional al unui magistrat trebuie să se sprijine pe o evaluare legală și independentă a conduitei acestuia de către autoritățile naționale. În cauza Manole c. Republica Moldova, instanța europeană a constatat că autoritățile interne, în special CSM, nu au efectuat o asemenea analiză, alegând în schimb să se bazeze exclusiv pe concluzii

provenite din surse externe și nejudiciare, fără a le supune unei verificări proprii în lumina normelor legale. O astfel de omisiune afectează grav legalitatea măsurii dispuse, întrucât lipsa unei evaluări autonome a conduitei reclamantei de către organul competent echivalează cu emiterea unui act administrativ arbitrar, nesusținut de o fundamentare juridică efectivă și contrar exigențelor unui proces decizional corect și legal.

148. Completul de judecată mai constată că un alt element esențial în contextul cauzei îl reprezintă implicarea Serviciului de Informații și Securitate în procedura care a condus la eliberarea reclamantei din funcție. Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii de eliberare a Domnicăi Manole s-a bazat în mod direct pe avizele emise de SIS, care a semnalat situația sa ca fiind un „factor de risc” privind compatibilitatea cu funcția de judecător. Circumstanța nominalizată relevă o intervenție a unui organ administrativ cu atribuții în domeniul securității naționale în procedura de evaluare a unui magistrat, ceea ce ridică probleme serioase privind separația puterilor în stat și respectarea independenței justiției.

149. Prin Hotărârea nr. 32 din 5 decembrie 2017, Curtea Constituțională a Republicii Moldova a stabilit în mod clar că implicarea Serviciului de Informații și Securitate în evaluarea judecătorilor este contrară Constituției, întrucât aduce atingere principiului independenței puterii judecătorești. Cu toate acestea, Consiliul Superior al Magistraturii nu a procedat la revizuirea deciziei sale în lumina acestei hotărâri de neconstituționalitate și nici nu a întreprins o reevaluare a faptelor în baza unei analize proprii. Omisiunea respectivă reflectă absența unei conduite instituționale corective și accentuează lipsa unei verificări autonome și legale a faptelor presupuse, ceea ce compromite în mod fundamental validitatea hotărârii emise.

150. Deși această hotărâre a Curții Constituționale a eliminat temeiul legal al implicării SIS în procedurile de evaluare a judecătorilor, Consiliul Superior al Magistraturii nu a revocat de îndată propria decizie de eliberare din funcție a reclamantei. Refuzul Consiliului Superior al Magistraturii de a revoca sau măcar de a reanaliza propria decizie, în urma constatării neconstituționalității procedurii pe care aceasta se sprijină, relevă o abordare formalistă și lipsită de responsabilitate juridică. Menținerea în vigoare a unui act care se bazează pe elemente extralegale – fără a fi supuse unei examinări interne și conforme cu standardele legale – echivalează cu perpetuarea unei încălcări a legalității și afectează credibilitatea actului administrativ. O asemenea pasivitate instituțională, în fața unei decizii a Curții

Constituționale, contravine obligației de respectare a supremației Constituției și a principiului legalității în activitatea administrației publice.

151. Completul de judecată subliniază, de asemenea, că lipsa unei analize proprii și autonome din partea Consiliului Superior al Magistraturii nu s-a manifestat doar în etapa emiterii hotărârii contestate, ci s-a perpetuat și în cadrul procedurii de examinare a cauzei în fond în fața Curții Supreme de Justiție. Nici cu ocazia acestei etape procesuale CSM nu a prezentat o motivare detaliată, susținută de probe și argumente juridice pertinente, care să reflecte o evaluare clară a faptelor imputate reclamantei în raport cu normele legale incidente. În locul unei apărări bazate pe analiza conduitei în context juridic, CSM s-a rezumat la reiterarea unor concluzii generale formulate anterior, fără să demonstreze într-un mod convingător că ar fi examinat în fond veridicitatea și relevanța acțiunilor atribuite magistratului. Această atitudine pasivă și formalistă echivalează cu o abdicare de la obligația de a justifica legalitatea propriei decizii, afectând grav principiul contradictorialității și dreptul la apărare într-un proces echitabil.

152. Astfel, Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 451/21 din 4 iulie 2017 este viciată sub aspectul legalității, odată ce a fost adoptată exclusiv în baza avizelor emise de Serviciul de Informații și Securitate, în cadrul unei proceduri declarate ulterior neconstituționale. Decizia CSM de eliberare a reclamantei din funcție a avut ca principal temei avizul SIS, care a catalogat acțiunile judecătorei drept un „factor de risc” ce ar fi impus înlăturarea sa din sistemul judecătoresc.

153. Având în vedere că Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii s-a fundamentat în mod esențial pe avizele emise de Serviciul de Informații și Securitate, precum și pe informații indirecte și neverificate provenite din spațiul public, fără a fi realizată o cercetare proprie și autonomă a conduitei magistratului și fără a demonstra că faptele imputate se încadrează într-un tipar legal clar de încălcare a normelor imperative, actul administrativ emis este profund viciat sub aspectul legalității. CSM nu a stabilit, prin mijloace proprii și printr-un raționament juridic fundamentat, că ar fi existat faptele invocate și o încălcare concretă a legii din partea judecătorei, ceea ce face ca decizia adoptată să nu respecte standardele minime de legalitate, transparență și motivare impuse autorităților publice.

154. Curtea Constituțională a Republicii Moldova, sesizată de reclamantă, a declarat neconstituționale prevederile legale care permiteau verificarea judecătorilor de către SIS, prin Hotărârea nr. 32 din 5 decembrie 2017.

Instanța constituțională a stabilit că aceste dispoziții legale subminează independența magistraților, permițând unui organ administrativ, parte a executivului, să influențeze cariera și statutul profesional al unui judecător. Astfel, fundamentul juridic al hotărârii CSM a fost unul ilegal și contrar Constituției încă de la momentul adoptării deciziei, deoarece s-a bazat pe o procedură care ulterior a fost recunoscută ca fiind neconformă principiilor statului de drept.

155. Adoptarea unei hotărâri de eliberare din funcție doar pe baza unui aviz extrajudiciar al SIS reprezintă o încălcare directă a principiului supremației Constituției, consacrat la art. 7 din Constituția Republicii Moldova, precum și a principiului independenței judecătorilor, prevăzut la art. 116 alin. (1). Acceptarea de către CSM a unei evaluări efectuate de un organ non-judiciar și utilizarea acesteia drept temei pentru adoptarea unei măsuri extreme, în lipsa unor alte probe care să fie reținute întru justificarea incompatibilității judecătorului cu funcția sa, urmată fiind de destituirea din funcție, știrbește din independența funcției de judecător.

156. De altfel, Consiliul Superior al Magistraturii care a cerut examinarea cauzei în absență, nu a pledat în fața instanței de contencios administrativ cu un probatoriu necesar și suficient întru confirmarea faptului că judecătorul Domnica Manole ar fi un judecător incompatibil cu funcția, nu și-a suplinat actul emis cu o motivare bazată pe probe – altele decât avizele SIS menționate în hotărârea contestată, chestiune care impune anularea hotărârii CSM.

157. Întrucât hotărârea CSM a fost fundamentată pe o procedură declarată neconstituțională, aceasta este lipsită de temei legal valabil *ab initio*, ceea ce constituie un motiv clar pentru anularea sa. O decizie administrativă nu poate produce efecte juridice valide dacă s-a bazat pe norme contrare Constituției, iar menținerea acesteia ar perpetua încălcarea drepturilor fundamentale ale reclamantei și ar crea un precedent periculos pentru independența sistemului judiciar.

158. În concluzie, Completul punctează că Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 451/21 din 4 iulie 2017 încalcă atât normele legale interne, dar și internaționale. Or, prin adoptarea acestei decizii, CSM care și-a fundamentat măsura pe un aviz al Serviciului de Informații și Securitate, în cadrul unei proceduri ulterior declarate neconstituționale de Curtea Constituțională, dar și pe o Notă Informativă a Inspecției Judiciare din subordinea sa, asupra căreia s-a expus CEDO și a considerat că eliberarea din funcție a magistratului a fost o sancțiune disproporționată și nejustificată,

nefiind „necesară într-o societate democratică”, încălcând astfel dreptul la liberă exprimare garantat de articolul 10 din Convenție, nu poate produce efecte juridice valide și trebuie anulată pentru a restabili ordinea de drept. Caracterul ilegal al acestui act administrativ atrage anularea lui.

159. În prezenta cauză, Consiliul Superior al Magistraturii nu a realizat o analiză autonomă, riguroasă și fundamentată din punct de vedere juridic a conduitei judecătorei Domnica Manole, în vederea constatării existenței unei eventuale încălcări ale legii. În locul unei evaluări proprii, CSM s-a limitat la preluarea necriticată a concluziilor generale din surse externe, fără a demonstra în mod clar, prin raționamente proprii, caracterul nelegal al faptelor imputate magistratului.

160. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat în mod expres că decizia CSM a fost luată în absența unei examinări juridice independente și aprofundate a faptelor imputate judecătorei. Această deficiență procedurală gravă echivalează cu un abuz de putere și contravine obligației legale a autorităților administrative de a-și fundamenta deciziile printr-o analiză temeinică, obiectivă și proprie a situației de fapt și de drept.

161. Faptul că CSM nu a efectuat o verificare juridică proprie și nu a identificat un temei legal concret pentru presupusa abatere conduce inevitabil la concluzia că autoritatea nu și-a respectat obligația de a asigura legalitatea actului administrativ. În aceste condiții, actul emis este afectat de un viciu fundamental de legalitate și nu poate produce efecte juridice valabile.

162. Situația judecătorei Domnica Manole reflectă tipologia cauzelor analizate de CtEDO, precum în cauza Baka c. Ungariei, în care lipsa unei evaluări autonome din partea autorității competente a fost calificată drept o încălcare gravă a principiilor statului de drept și ale independenței justiției.

163. Eliberarea din funcție a judecătorei Domnica Manole s-a produs în absența unui raționament propriu al CSM care să stabilească, în mod concret și argumentat, că faptele imputate întrunesc elementele unei încălcări legale. Această lipsă de fundamentare juridică autonomă afectează esența legalității actului administrativ, justificând în mod întemeiat anularea sa.

164. Prin urmare, ingerința exercitată de CSM asupra statutului profesional al judecătorei nu a avut la bază o analiză juridică proprie și detaliată, ci a fost rezultatul unei preluări formale de concluzii externe. Acest mod de acțiune transformă decizia într-una arbitrară, lipsită de validitate

conform exigențelor constituționale și legale, ceea ce atrage nulitatea absolută a actului emis.

165. Principiul legalității impune ca orice măsură administrativă cu impact asupra drepturilor și statutului unei persoane să se sprijine pe o analiză proprie, detaliată și directă a comportamentului vizat, prin raportare strictă la normele legale aplicabile. În lipsa unei asemenea examinări, decizia CSM încalcă în mod direct această exigență fundamentală, subminând astfel legitimitatea actului.

166. Evaluarea directă, personalizată și juridic fundamentată a conduitei unui judecător este o obligație esențială a autorității competente. Această responsabilitate nu poate fi eludată prin simple referiri la opinii sau concluzii formulate de alte entități. Orice măsură administrativă adoptată în lipsa unei asemenea evaluări proprii este lipsită de fundament juridic real și nu poate fi considerată legală.

167. În cauza de față, CSM a omis să efectueze o analiză proprie asupra presupuselor fapte ale judecătoarei și s-a limitat la adoptarea unor concluzii externe. Această conduită echivalează cu o încălcare flagrantă a obligațiilor legale și procedurale ce revin autorității în contextul adoptării unei sancțiuni atât de grave precum eliberarea din funcție a unui magistrat.

168. O asemenea omisiune denotă o abatere gravă de la standardele fundamentale ale statului de drept și ale independenței justiției. CSM avea obligația legală de a stabili, printr-o analiză proprie, temeinică și clară, dacă faptele imputate judecătoarei reprezentau, în mod real, o încălcare a normelor legale aplicabile.

169. În absența acestei examinări independente, actul administrativ emis de CSM este lipsit de orice fundament juridic valid. CtEDO a subliniat expres acest aspect, evidențiind că autoritatea emitentă nu a oferit nicio justificare juridică proprie care să susțină măsura dispusă.

170. Atât Curtea Europeană a Drepturilor Omului, cât și Curtea Constituțională au confirmat că decizia CSM în cazul judecătoarei Domnica Manole contravine cerințelor statului de drept, deoarece nu este fundamentată pe o analiză juridică proprie a faptelor și circumstanțelor cauzei. Lipsa unei astfel de evaluări autonome determină caracterul nelegal al actului și impune anularea acestuia.

171. Având în vedere toate argumentele expuse, rezultă fără echivoc că Hotărârea CSM nr. 451/21 din 4 iulie 2017 este contrară prevederilor legale

mai sus-enunțate, contrară Hotărârii Curții Constituționale nr. 32 din 5 decembrie 2017 privind excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.5 lit. a) și 15 alin. (2), (4) și (5) din Legea nr. 271-XVI din 18 decembrie 2008 privind verificarea titularilor și candidaților la funcții publice – în partea ce se referă la verificarea candidaților la funcția de judecător și a judecătorilor în exercițiu, dar contrară și hotărârii din 18 iulie 2023 a Curții Europene a Drepturilor Omului emisă în cauza Manole vs. Republica Moldova (cererea nr.26360/19).

172. Prin urmare, în condițiile în care legalitatea actului nu poate fi justificată sub nicio formă, iar efectele menținerii hotărârii CSM ar contraveni standardelor naționale și internaționale în materie de protecție a drepturilor fundamentale, Completul de judecată concluzionează că Hotărârea CSM nr. 451/21 din 4 iulie 2017 urmează a fi anulată. Această soluție este singura compatibilă cu principiile statului de drept și cu obligațiile de respectare a drepturilor fundamentale garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Referitor la încasarea din contul Consiliului Superior al Magistraturii a cheltuielilor de judecare a cauzei în mărime de 27.000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și 1.365,50 lei cu titlu de costuri de procedură

173. Instanța de judecată constată că aceste cheltuieli au fost suportate și confirmate de reclamantă în perioada examinării cauzei la Curtea Supremă de Justiție anul 2017-2018, anterior adresării acesteia la Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Prin urmare, cheltuielile aferente procedurilor interne au fost deja analizate și compensate prin suma stabilită de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în hotărârea sa din 18 iulie 2023. CtEDO a evaluat atât necesitatea, cât și rezonabilitatea cheltuielilor suportate de reclamantă, stabilind că acestea sunt acoperite în mod adecvat de suma acordată, fără a lăsa loc pentru rambursări suplimentare pe plan național.

174. Astfel, prin hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 18 iulie 2023, pronunțată în cauza Manole vs. Republica Moldova (cererea nr. 26360/19), reclamantei i-a fost acordată suma de 5.000 euro cu titlu de costuri și cheltuieli suportate. Această sumă a fost atribuită pentru a acoperi integral cheltuielile suportate atât în cadrul procedurilor naționale desfășurate în fața autorităților publice și instanțelor din Republica Moldova, inclusiv Curtea Supremă de Justiție, cât și în cadrul procedurii desfășurate în fața Curții Europene a Drepturilor Omului.

175. Prin urmare, în §84 al hotărârii nominalizate CtEDO a statuat că „*un reclamant poate obține rambursarea costurilor și a cheltuielilor sale doar în măsura în care s-a stabilit că acestea au fost suportate în mod real și necesar, și se încadrează într-un quantum rezonabil. În prezenta cauză, ținând cont de actele aflate în posesia sa și de criteriile sus-menționate, Curtea consideră rezonabil să-i acorde reclamantei suma de 5.000 euro pentru toate costurile și cheltuielile, plus orice taxă care ar putea fi percepută la această sumă.*”

176. Completul de judecată subliniază că potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, compensarea cheltuielilor de judecată trebuie să fie justificată, necesară și rezonabilă ca valoare. În acest sens, CtEDO analizează, pe de o parte, dacă aceste cheltuieli au fost efectiv suportate și, pe de altă parte, dacă sunt proporționale și adecvate complexității cauzei. Prin acordarea sumei menționate în hotărârea Manole vs. Republica Moldova, CtEDO a evaluat întinderea și caracterul rezonabil al costurilor procesuale, considerând că suma de 5.000 euro acoperă în mod adecvat toate cheltuielile relevante. Această sumă a fost stabilită de instanța europeană ținând cont de complexitatea dosarului, durata procedurilor și necesitatea asigurării unui echilibru între repararea cheltuielilor suportate de reclamantă și evitarea unei compensații excesive care să depășească limitele rezonabilității.

177. Completul de judecată observă că în analiza sa privind cererea de rambursare a cheltuielilor, CtEDO a evaluat documentele prezentate de reclamantă și a aplicat criteriile menționate anterior, stabilind că suma de 5.000 euro este rezonabilă pentru a acoperi toate costurile și cheltuielile aferente procedurilor naționale și europene, incluzând onorariile avocațiale și cheltuielile administrative suportate în cadrul procesului. CtEDO a subliniat că această sumă reflectă cheltuielile efective ale reclamantei și nu poate fi suplimentată în cadrul unor noi proceduri, deoarece orice despăgubire suplimentară ar depăși quantumul rezonabil stabilit pe baza probelor aflate la dosar. De asemenea, CtEDO a dispus că această sumă include orice taxă care ar putea fi percepută la ea, ceea ce exclude posibilitatea unei cereri ulterioare de rambursare a cheltuielilor sub alte forme.

178. Având în vedere că reclamanta a fost deja compensată pentru costurile procedurale suportate, iar suma stabilită de CtEDO acoperă toate cheltuielile procesuale relevante, solicitarea sa de încasare suplimentară a cheltuielilor de judecată din contul Consiliului Superior al Magistraturii este nefondată.

179. În conformitate cu art. 191 alin. (5) lit. a) și 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Domnica Manole împotriva Consiliului Superior al Magistraturii și Serviciului de Informații și Securitate privind anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii și compensarea cheltuielilor de judecată.

Anulează hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 451/21 din 4 iulie 2017 cu privire la declararea incompatibilității cu funcția de judecător și propunerea adresată Președintelui Republicii Moldova pentru eliberarea din funcție a judecătorului Curții de Apel Chișinău, Domnica Manole.

Respinge acțiunea în latura contestării hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 450/21 din 4 iulie 2017 privind examinarea în ședință închisă a Avizului consultativ al Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova pe marginea verificării judecătorului Curții de Apel Chișinău Domnica Manole și în latura recuperării cheltuielilor de asistență juridică și costurilor de procedură.

Hotărârea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă